

ZOMER

1A INT. HUIS ZUID /KAMER DAMIAAN. DAG. 1A

Een metronoom tikt in een nerveus tempo. Iemand speelt piano, niet al te best.

De kamer van een adolescent wiens moeder nog een oogje in het zeil houdt. Het gezicht van een jongen (DAMIAAN, 18). Hij zit een beetje nerveus te pielen op een basgitaar.

Op de achtergrond de pianomuziek.

Met twee handen op de hals van de gitaar probeert hij met de piano mee te bassen. Af en toe kijkt hij naar de klok op zijn bureau.

Korte tik op de deur. Zijn moeder (ALEID, 43) doet de deur open.

Ze kijken elkaar gespannen aan, alsof ze allebei ergens op wachten. Damiaan haalt zijn schouders op.

Vanuit de huiskamer klinkt het talentloze pianospel. Damiaan speelt plagerig een vet deuntje in hetzelfde ritme.

Aleid legt lachend haar vinger op haar mond om hem om tot stilte te manen. Maar hij speelt door.

Ineens knipt ze driftig in haar vingers.

ALEID

Kappen nou.

Hij stopt. Ze grist een vuil shirt van de grond en doet de deur weer dicht.

Damiaan gaat onverstoorbaar over op een ander deuntje.

1B INT. HUIS ZUID/GANG. DAG 1B

Tiktak-tiktak jaagt de metronoom. Aleid loopt de trap af, loopt door de gang terug naar de huiskamer en gooit en passant het vuile shirt van haar zoon in het washok.

Ze gaat de woonkamer in. Wij blijven achter in de gang, waar de kapstok getuigt van het huiselijk leven van moeder en zoon. Jassen, dassen, sjaals, tennisracket, rugzak.

1C INT. HUIS ZUID/WOONKAMER. DAG 1C

In de woonkamer zit Aleid bij de piano waarop een ELEGANT STOKOUD DAMETJE speelt - dat het wel nooit meer zal leren.

De oude vingers struikelen om de metronoom bij te houden. Aleid is met haar gedachten niet bij de les. Ze kijkt af en toe gespannen op haar horloge.

ALEID

Blijf muziek maken, probeer te zingen.

Het appartement heeft een prettige atmosfeer. Verse bloemen.

1D INT. HUIS ZUID /KAMER DAMIAAN. DAG. 1D

In zijn kamer tokkelt Damiaan steeds nerveuzer op zijn basgitaar en tuurt naar de klok, alsof hij de tijd daarmee sneller zou kunnen laten gaan.

1E INT. HUIS ZUID/WOONKAMER. DAG 1E

In de woonkamer jaagt de metronoom door. Het dametje speelt en Aleid corrigeert.

Dan gaat de telefoon. In een impuls legt Aleid haar hand op de piano. Het dametje schrikt en stopt met spelen. De metronoom tikt door.

1F INT. HUIS ZUID /KAMER DAMIAAN. DAG. 1F

Zodra Damiaan het geluid van de telefoon hoort, springt hij op en trekt daarmee het snoer uit zijn basgitaar, die meteen een luid zoemend geluid maakt.

1G INT. HUIS ZUID/WOONKAMER. DAG 1G

Het dametje pakt haar pianoboeken bij elkaar. Aleid staat op en zet de metronoom stil. Nu rinkelt alleen nog de telefoon.

Achter hen rent Damiaan binnen, naar de telefoon, een stoel valt om, het dametje schrikt opnieuw. Aleid blijft gespannen staan kijken.

DAMIAAN

Damiaan. (Damiaan, ik kan je een fijne mededeling doen) Ja? (Je bent geslaagd) Ja. (Gefeliciteerd.)

Hij luistert. Op zijn gezicht valt niets te lezen.

DAMIAAN (CONT'D)

Bedankt. (Dag) Dag.

Hij legt neer, draait zich naar zijn moeder.

Houdt de spanning er even in. Met een verbaasd gezicht:

DAMIAAN (CONT'D)

Ik ben geslaagd.

Het dringt met moeite tot Aleid door, dat hadden ze niet verwacht. Dan geeft ze een gil.

Ze vallen elkaar om de hals, euforisch, dansen door de kamer. Muziek. Hetzelfde pianowerk, maar nu georkestreerd en prachtig uitgevoerd.

Het dametje bergt discreet haar boeken in haar tas.

1H INT. HUIS ZUID/GANG. DAG 1H

Aleid laat het dametje uit. Sluit de voordeur achter haar.

1I INT. HUIS ZUID/ WOONKAMER. DAG 1I

Op het dressoir heeft Aleid een geopende fles champagne neergezet en twee glazen ingeschonken. Vlak daarnaast staat een ingelijste foto van een man met een hoornen bril. Bij de foto ligt diezelfde bril en ook het horloge dat de man op de foto draagt. Voor de foto branden waxinelichtjes. Een andere foto toont een jongere Aleid met Damiaan als kind - en diezelfde man. Een gelukkig drietal in een gelukkige tijd.

Terwijl de vader op de foto toekijkt, heffen moeder en zoon het glas naar elkaar.

2 EXT. HUIS ZUID. DAG. 2

Een solide bakstenen huis in een straat ergens in Amsterdam Zuid.

Het raam is opengeschoven. Damiaan hangt met een pikhaak zijn rugzak aan de hijsbalk.

De wind krijgt direct vat op de rugzak.

3A EXT. PARK. DAG. 3A

Aan het einde van een middag in het park. Muziek uit een gettoblaster. Er hangen lampions in de struiken. Er liggen grote kleden uitgespreid, met kussens en dranken en spijzen. Een schaal met een berg kippenvleugeltjes staat pontificaal in het midden. Een groot en bont gezelschap vormt zich er omheen. Aleid ziet er prachtig uit, ze straalt aan alle kanten. Zij en Damiaan begroeten nieuwe gasten. Merendeels VRIENDEN VAN DAMIAAN, zijn KLASGENOTEN, al dan niet ook geslaagd.

Aleid begroet haar hippe zus (MEA, 45) die met haar man (ROB, 50) en haar tweelingzons (TWEELING, 15) is gearriveerd.

Mea en Aleid omhelzen elkaar stevig.

MEA
Gefeliciteerd, zusje, mijn
complimenten.

ALEID
Ik heb niks gedaan.

MEA
Nou en of.

Ze zijn allebei ontroerd. Achter hen wordt Damiaan gefeliciteerd door zijn oom. De neefjes schudden hem cool de hand, he man, gefeliciteerd.

Er is nog een man meegekomen met Rob en Mea (ROEL, 45). Hij heeft een sporttas bij zich en wacht geduldig. Mea schuift hem naar voren en stelt hem aan Aleid voor.

MEA (CONT'D)
Dit is Roel. Rob had voor de
verandering een dubbele afspraak
gemaakt. Ze zouden nu gaan
squashen. Nou ja. Dit is Aleid,
mijn zus.

Ze lachen. Aleid schudt de man de hand. Het is een leuke, aantrekkelijke man. Ze stelt hem op zijn gemak.

ALEID
Wees welkom.

ROEL
Dank je. Gefeliciteerd met je zoon.

ALEID
Daar staat ie. Damiaan!

Roel schudt Damiaan de hand, stelt zich voor en feliciteert hem. Ondertussen kijkt Mea van Roel naar Aleid.

MEA
Leuke man, he? Binnenvaartschipper.
Net gescheiden. Beetje zielig.

Aleid knikt, hij lijkt oke, maar ze heeft nog geen werkelijke belangstelling. Ze wendt zich alweer tot de volgende gast.

3B EXT. PARK. SCHEMER

3B

Enige tijd later. Het schemert, de zon zakt tussen de bomen. De lampions en schalen met waxinelichtjes geven een dromerige sfeer. Het eten is eer aan gedaan, Aleid stapelt wat lege schalen. Er wordt gedanst op het gras.

Damiaan ligt op het kled te kletsen met zijn tante Mea.

DAMIAAN

Met wiskunde heb ik onwijs
gespiekt. Weet mijn moeder niet,
hoor.

MEA

Dat deed ze zelf vroeger ook. Die
spiekte alles bij elkaar.

DAMIAAN

Mijn moeder?!

MEA

Je bent gewoon geslaagd, punt. En
je vader zou trots op je geweest
zijn.

Hier wordt hij even stil van.

Iets verderop zit Roel te praten met Rob.

Damiaan ziet hoe zijn moeder de schaal met overgebleven
kippenvleugeltjes pakt en hem bij de mannen zet. Ze smoezen
wat en lachen.

Een groepje schoolvrienden maakt zich op om naar een volgend
feest te gaan. Een van hen (SIMON, 18) komt naar Damiaan toe.

SIMON

Dami, we gaan uit. Ga je mee?

DAMIAAN

Ja! Oh... Mijn moeder.

Mea kijkt met een schuin oog naar Aleid, die dicht in de
buurt van Roel is gaan zitten.

MEA

Ah joh, dat komt wel goed.

Damiaan volgt haar blikrichting. Ziet hoe bevallig zijn
moeder naar Roel zit te luisteren.

Hij staat op en loopt er naar toe. Hurkt bij de drie
volwassenen. Roel is aan het woord.

ROEL

...en ik zit een beetje te suffen
aan het roer, maar dat schip blijft
aldoor te dicht bij me varen, en
ineens denk ik: shit, dit zijn dus
piraten.

Aleid, die onder de indruk lijkt van het verhaal, steekt haar
hand uit naar haar zoon en trekt hem erbij om te luisteren.

ROEL (CONT'D)

En toen heb ik met dat pistool
staan zwaaien. Dat hielp. Ik had
niets kunnen doen met een
alarmpistool, maar dat wisten zij
niet. Dus achteraf was ik wel blij
dat ik dat rare ding meegenomen
had.

ALEID

(tegen Damiaan)

Roel heeft twee jaar de wereld rond
gezeild. In zijn eentje.

DAMIAAN

Cool.

Roel wendt zich nu rechtstreeks tot Damiaan. Daarbij kruist
zijn blik even die van Aleid.

ROEL

Wat ga je doen na de zomer? Ga je
studeren?

DAMIAAN

Neu...ik weet nog niet,
misschien... beetje
chillen...rondkijken...

ALEID

Roel heeft antropologie gestudeerd.
Je moet maar eens vragen.

Damiaan kijkt naar zijn moeder. Is ze gek geworden of zo?
Maar ze letten niet op hem. Hup, daar gaan die ogen naar
elkaar toe.

ALEID

Misschien kan je hem er een keer
over vertellen?

ROEL

Met alle soorten van plezier.

DAMIAAN

Mam, kan ik je even spreken?

Damiaan neemt zijn moeder mee buiten gehoorsafstand van de
gasten. Op achtergrond kijkt Roel hen na.

DAMIAAN

Is het goed als ik nu uitga?

ALEID

Dit feest is wel voor jou, lieve
schat.

DAMIAAN

Mam, je hebt daar een hele leuke
man zitten, daar heb je mij toch
niet bij nodig?

Dat lijkt nu pas tot Aleid door te dringen. Ze kijkt naar
Roel die in gesprek is met Rob en Mea.

Wendt zich glimlachend naar haar zoon.

ALEID

Hoe laat kom je thuis?

Damiaan, die al naar zijn vrienden loopt, gebaart dat hij dat
niet weet. Ze zwaaien.

Dan voegt hij zich bij zijn vrienden en ze vertrekken.

Hij ziet nog net hoe zijn moeder snel weer bij de onbekende
man gaat zitten.

4 EXT. STRAAT BIJ PARK. NACHT.

4

In de straat bij het park sjuuwen Mea, haar man en haar zoons
samen met Aleid en Roel de picknickspullen naar de kleine
auto van Aleid die daar onder een lantaarnpaal geparkeerd
staat.

Aleid opent de achterklep en ze proppen alle spullen er in.

ROB

(tegen Roel)

Kunnen we jou een slinger geven?

Roel kijkt naar Aleid, die druk bezig is. Schudt nee.

ROEL

Ik denk dat ik ga lopen.

Mea en haar gezin nemen afscheid en lopen naar hun eigen auto
die verderop staat.

Nu staan Aleid en Roel alleen bij de geopende klep. Verlegen.
Zo goed kennen ze elkaar nog niet. Er broeit iets. Roel hangt
zijn sporttas over zijn schouder.

ROEL (CONT'D)

Nou...

ALEID

Ja.

Tijd om afscheid te nemen. Ze weten niks te zeggen.

ALEID (CONT'D)
 Hoe ver is het lopen? Woon je in de
 buurt?

ROEL
 Havens Oost.

Grote ogen Aleid. Dat is heel ver.

5A INT. CLUB GANG . NACHT. 5A

Damian, Simon en vrienden lopen naar binnen , harde muziek op de achtergrond.

5B INT. CLUB/HAL. NACHT 5B

Als Damiaan op weg gaat naar de wc's ziet hij in de hal een knap en spontaan meisje (DESIE, 19) dat flyers uitdeelt. Ze maakt met iedereen contact.

Hij schuifelt voorzichtig dichterbij in de drukte. Uiteindelijk neemt hij een flyer van haar aan. Ze lacht aanminnig naar hem.

DESIE
 Wel komen, he?

DAMIAAN
 Ja.

Hij is zo overdonderd dat hij zo snel mogelijk naar de wc's verdwijnt. Hij gaat een wc in.

Maar hij komt er meteen weer uit. In de hal kijkt hij zoekend rond. Helaas ziet hij het meisje niet meer.

5C INT. CLUB/ DANSVLOER 5C

Ook op de drukke dansvloer kan Damiaan het meisje niet meer vinden.

Dan ontdekt hij haar tussen alle hoofden in de verte. Het lijkt of zij hem ook ziet.

Hij wringt zich door de dansende meute. Als hij op de plek komt waar hij haar zag, is ze alweer verdwenen.

Wel danst daar zijn vriend Simon.

6 EXT. KADE HAVENS OOST. NACHT. 6

In het bleke licht van de maan staat de auto van Aleid op de nachtelijke kade.

Aleid en Roel leunen ertegenaan en kijken naar een schip dat voor de wal ligt. Het water klotst er zachtjes tegen. 'Panta Rhei' staat op de boeg.

ROEL

Een Kempenaar. Het grootste schip
waarmee je nog alleen kunt varen.
Van een echtpaar uit Werkendam
geweest, zwaar christelijk, dus
altijd poetsen, zag er piekfijn
uit. De luiken waren nog van hout.

Ze zwijgen. Waar ze werkelijk aan denken, blijft ongezegd.

ALEID

Nu niet meer?

ROEL

Van aluminium.

Ze zwijgen.

ALEID

Is dat niet jammer?

ROEL

Vroeger deed je er drie kwartier
over om ze te sluiten. Nu een
minuut. Met je pink.

ALEID

Tja.

Ze zwijgen verlegen, houden hun blik op het schip.

Dan draait Roel zich naar haar.

ROEL

Ga je nog even mee aan boord?

Dat is toch schrikken. Ze weet niet waar ze kijken moet van verlegenheid. Ze aarzelt.

ALEID

Ik wil thuis zijn als Damiaan
thuiskomt.

7 EXT. STRAAT ALEID IN ZUID. NACHT.

7

Even later. Aleid heeft de auto geparkeerd en is uitgestapt.

Ze opent de klep om de picknickspullen eruit te halen en ziet daar de sporttas van Roel vergeten liggen.

Ze pakt die er als eerste uit en bekijkt hem.

8 INT. SLAAPKAMER ALEID. OCHTENDSCHEMER.

8

Het is al bijna ochtend. De deur van Aleids slaapkamer gaat zacht open. Aleid slaapt de lichte slaap van moeders wier kind nog niet thuis is.

DAMIAAN

Mam? Slaap je?

ALEID

Hoe was het? Wat heb je daar?

Damiaan, die de flyer van het meisje nog altijd in zijn hand heeft, gaat op het kastje tegenover haar bed zitten en begint te kletsen alsof het midden overdag is. Hun gewone ritueel.

DAMIAAN

Er komt een feest van de Rietveld.
Misschien ga ik wel naar de
Rietveld.

ALEID

O? Hoezo dat ineens?

DAMIAAN

Hoe laat ben jij thuisgekomen? Zijn
jullie nog lang gebleven?

ALEID

Ik lig er al uren in.

DAMIAAN

En die man?

ALEID

Ik heb hem even naar zijn boot
gebracht. Hij moest een heel eind
lopen.

Het blijft even stil. Dan:

DAMIAAN

Mam, ga niet meteen met hem naar
bed.

ALEID

Ik heb hem naar zijn boot gebracht!

9 INT. HUIS ALEID EN DAMIAAN. DAG.

9

De volgende ochtend. Het opdringerige geluid van een Amerikaans tv-programma. Aleid vouwt wasgoed aan tafel. Damiaan hangt in ochtendjas op de bank en kijkt televisie.

ALEID
Vreselijk.

DAMIAAN
Ja-ha.

ALEID
Dat geschreeuw 's ochtends vroeg.

DAMIAAN
Hou nou op, dat doe jij altijd, je verpest het voor mij.

ALEID
Sorry. Maar zet hem dan iets zachter.

Dat doet hij. Ook dit is hun vertrouwde riedel.

ALEID (CONT'D)
Je hebt nog tien minuten.

DAMIAAN
Wat dan?

ALEID
Dan komt mijn eerste leerling en dan ga jij naar je kamer.

Zuchtend zet hij de tv uit en komt overeind. Bij het passeren geeft Aleid hem een stapel gevouwen goed mee. Op dat moment rinkelt de telefoon die op tafel ligt. Damiaan pakt hem als eerste en loopt naar de gang.

DAMIAAN
Met Damiaan. (Hoi Damiaan, je spreekt met Roel) Wie? (Roel, van het feest, je weet wel, de zeiler) Oja, Roel. (kan ik je moeder misschien spreken?) Ik zal even kijken of ze er is. (graag) M#m!

Bij de naam Roel schiet Aleid overeind en komt achter Damiaan aan. Maar hij gaat snel de trap op en houdt de telefoon plagerig buiten het bereik van Aleid.

DAMIAAN (CONT'D)
Mam! Ja, daar komt ze... geloof ik. (fijn) Wacht even. (Ja)

Hij geeft Aleid tergend langzaam de telefoon aan.

DAMIAAN (CONT'D)
Je schipper.

Nieuwsgierig volgt hij haar reactie. Aleid wendt zich af en loopt terug naar beneden. Haar stem klinkt anders dan anders.

ALEID

Hee, hallo! (Hoi, hoe gaat het?) Je was je sporttas vergeten, he? (Ja, inderdaad, stom, he? Ik begrijp dat jij hem gevonden hebt?) Ja, hij lag achterin...

Damiaan ziet hoe zijn moeder de woonkamer ingaat en de deur achter zich dichtdoet, alsof hij het gesprek niet mag horen.

10A EXT. CS BIJ PONT. NACHT. 10A

Met de fiets aan de hand gaan Damiaan en Simon de pont naar Noord op. Een rode Canta met een verongelijkte bejaarde erin, zit ze daarbij danig in de weg. Het maakt ze aan het lachen.

10B EXT. PONT NOORD. NACHT. 10B

Terwijl de pont overvaart proberen Damiaan en Simon op hun fiets te blijven zitten. Ze zijn melig. De bejaarde in de Canta kijkt misprijzend toe.

10C EXT. PAND IN NOORD. NACHT. 10C

Het zwarte water van het IJ stroomt langs een kade in Noord. Op een desolaat terrein aan het water staat een gigantisch industrieel pand. De grote toegangsdeur staat wijdoopen. Er komt harde muziek uit het gebouw.

Damiaan en Simon komen aanfietsen en zetten hun fietsen tussen de andere fietsen. Ze gaan het gebouw binnen.

11 INT. PAND IN NOORD. NACHT. 11

De muziek is oorverdovend. Het feest is drukbezocht, maar het pand is zo groot dat iedereen erin verdrinkt. Damiaan en Simon bewegen zich wat verloren tussen de HIPPE, ARTISTIEKE MENSEN. Zijzelf lijken hier ineens wat kinderlijk, maar ze doen hun best dat niet zo te laten zijn.

Dan staat Damiaan onverwacht oog in oog met Desie. Ze ziet er waanzinnig mooi uit. Tot zijn verbazing herkent ze zijn vriend Simon. Die twee zoenen elkaar, he, hai. Desie begroet ook Damiaan enthousiast, alsof ze elkaar al jaren kennen.

DESIE

Wat leuk dat jullie er zijn!

Meteen schiet ze langs hen heen op weg naar een onbekende bestemming. Damiaan kijkt haar betoverd na.

Hij gaat achter zijn vriend aan en trekt aan zijn mouw.

DAMIAAN
Hoe ken jij die?!

SIMON
Gewoon. Die woont hier.

DAMIAAN
Hier?!

Ze verdwijnen in het feestgewoel.

12 INT. HUIS ZUID GANG BIJ KAMER DAMIAAN. NACHT. 12

In de vroege uurtjes is Aleid naar de wc gegaan en nu ziet ze dat er nog licht brandt in de kamer van haar zoon. De deur staat open. Ze loopt naar de kamer en doet de deur wijder open. Haar kuiken is niet thuis. Kind is wel erg laat. Aleid aarzelt, lijkt er niet gerust op. Ze kijkt naar zijn onbeslapen, keurig opgemaakte bed, dat daar staat als een voorbode van een andere tijd.

13 EXT. PAND NOORD. OCHTENDSCHEMER. 13

Het wordt al licht. Op de kade is een vuur gemaakt. Een groep late feestgangers zit op doorgezakte sofa's die naar buiten zijn gedragen.

Damiaan zit in de buurt van Desie. Zij is in gesprek met een paar mensen.

Er gaat een joint rond. Damiaan neemt een trek.

Ineens moedig, staat hij op en gaat naast Desie zitten. Geeft haar de joint. Ze neemt de joint in ontvangst alsof het een cadeautje is.

DESIE
Dank je wel.

Dat geeft hem nog meer moed. Hij blijft cool.

DAMIAAN
Hoe kom je hier terecht? Als je dat zou willen.

DESIE
Je wordt voorgedragen.

DAMIAAN
Lijkt me gaaf.

DESIE
Vergis je niet.

Ze geeft de joint door aan haar buurman met wie ze in gesprek was. Helaas voor Damiaan hervatten ze dat gesprek.

Nu weet hij zich geen houding meer te geven. Hij staat op, groet in het wilde weg en slentert naar zijn fiets.

Zijn mobiel gaat. Hij kijkt wie het is en neemt gelaten op.

DAMIAAN

Hai Mam. (HŽ lieverd, waar ben je, weet je wel hoe laat het is?) Ik ben al onderweg.

14 INT. HUIS ZUID GANG EN KAMER DAMIAAN. DAG. 14

De volgende dag. Aleid laat een PIANOLEERLING 1 uit.

Ze sluit de voordeur, trekt haar jas aan en pakt de sporttas van Roel die onder de jassen staat.

Ze gaat naar de kamer van haar zoon en steekt haar hoofd om de deur van het donkere stinkhol waarin haar zoon zijn roes uitslaapt.

ALEID

Ben je wakker?

Hij gaapt en kreunt langdurig. Zet dan zijn liefste stem op.

DAMIAAN

Mam, wil je alsjeblieft zo'n Russische omelet voor me bakken?

ALEID

Ik moet weg. Ik heb een afspraak. Bij het avondeten ben ik er weer. Dag schat!

DAMIAAN

Met wie?

Maar ze is al weg.

15 EXT. WESTELIJK HAVENGEBIED. DAG. 15

De hoge kranen van de westelijke havens in Amsterdam. Lawaai van havenwerkzaamheden.

De Panta Rhei ligt onder een kraan. Roel schuift de luiken open en een KRAANDRIJVER manoeuvreert een grote pijp boven het ruim. Aleid - net aangekomen - staat op dek en kijkt gefascineerd toe. Al die ingewijde handelingen.

Het laden is een fantastisch gezicht, 500 ton potas (of welke lading mogelijk is) wordt in het ruim gestort.

De deeltjes dansen door de lucht in het zonlicht. Roel is in zijn element. Aleid staat ter plekke verliefd te worden.

Zodra hij kan komt Roel naar haar toe en raakt Źven haar schouder aan. Aleid overhandigt hem de sporttas. Ze zijn verlegen.

16 INT. MACHINEKAMER SCHIP. DAG.

16

In de machinekamer is Roel bezig met de enorme dieselmotor, met doeken en olie. Hij verricht voor Aleid onbegrijpelijke handelingen, maar wat ze ziet is zijn liefde voor de motor. Terwijl hij een grote hendel op en neer zwengelt:

ROEL

Ga je mee?

ALEID

Waar naar toe?

ROEL

Ik word morgenochtend vroeg gelost in Dordrecht. Ik ga nu varen. Pas op je oren.

Een knal! De motor begint te schudden en te grommen. Aleid is overdonderd door zijn voorstel. Ze moet haar stem verheffen om boven het lawaai uit te komen.

ALEID

Ik moet koken voor Damiaan.

ROEL

Is leuk, hoor, in het donker op de radar varen.

Het overvalt Aleid. Het is nogal een voorstel.

17 INT. KEUKEN EN GANG HUIS ALEID EN DAMIAAN. DAG.

17

Damiaan staat in de keuken met zijn mobiel aan zijn oor.

DAMIAAN

Moet je doen, te gek. (Mooi. Maar ik wil wel dat je goed eet. In de vriezer zit een groen bakje, pak dat eens.) Goed. (zie je het?)

Hij volgt de aanwijzingen van zijn moeder. Trekt de vriezer open. Haalt er een groene plastic bak uit.

DAMIAAN (CONT'D)

Ja, ik heb hem. (Daar zit lasagne in, dat kan in de magnetron) Oke, doe ik. (Ongeveer vijf minuten)

Hij loopt naar de magnetron.

DAMIAAN (CONT'D)
Oke. (Eet smakelijk dan, he?) Dank je. Veel plezier. (Vind je het echt niet vervelend?) Nee, hoor. Waarom zou ik? (Dag schat) Doei, mam.

18 EXT. SCHIP BIJ STUURHUT. DAG.

18

Einde van de middag. De kraan is weggedraaid. Roel en Aleid zijn bij de stuurhut.

Roel trekt zijn schippersklompen uit en zet ze binnen.

ALEID
Moet ik mijn schoenen ook uit?

ROEL
Dat hoort zo op een schip.

Ze trekt met een zucht van verlichting haar hakken uit.

ROEL (CONT'D)
Een gast laat ze buiten, de schipper en zijn vrouw zetten ze binnen.

Besluiteloos staat Aleid met haar schoenen in haar hand.

Roel kijkt haar afwachtend aan.

19 INT. WOONKAMER ALEID EN DAMIAAN. SCHEMER.

19

Schemerdonker. De gordijnen zijn open. De foto van de vader op het dressoir.

De televisie staat aan. Damiaan ligt met zijn kleren aan op de bank te slapen, met open mond. Een lege zak chips op de grond, fles cola ernaast

Zijn mobiel gaat. Hij wordt wakker en pakt het ding.

DAMIAAN
Damiaan. (Hai, met Desie) Wie? (Desie, van het feest, je gaf me een joint.) Oh! Hé, ja, Desie, natuurlijk!

Hij schiet overeind.

20 EXT. SCHIP OP RIVIER. SCHEMER. 20

Geronk van een dieselmotor. De brede, kronkelige rivier. Aan de oevers, ver weg, donkere silhouetten van bomen. Aleid is betoverd. Zij zit in een deken gewikkeld op het dek van het varende schip.

Roel staat achter haar in de stuurhut.

Op een lang, recht stuk komt hij de stuurhut uit en gaat bij haar zitten.

ALEID

Kan dat wel?

ROEL

Nee.

Ze lacht. Naast elkaar leunen ze tegen de stuurhut.

Dan buigt Roel zich naar Aleid voor hun eerste echte kus.

Een varend schip zonder bestuurder, met twee kussende mensen er op. Het schip glijdt langzaam uit de koers.

Ze beginnen al kussend te lachen. Roel maakt zich met moeite los van Aleid. Hij schiet naar de stuurhut en herstelt de koers.

Het gezicht van Aleid. Een intens gelukkig gezicht.

21A INT. HUIS ZUID. NACHT. 21A

Ondertussen. Het raam staat wijdopen. Met gevaar voor eigen leven haalt Damiaan met een pikhaak zijn rugtas van de hijsbalk.

Hij sluit het raam en loopt de gang in naar zijn kamer.

21B INT. HUIS ZUID/KAMER DAMIAAN. NACHT 21B

In zijn kamer propt Damiaan kleren en schoenen en beddengoed in de rugtas en een weekendtas.

Zijn bewegingen zijn opgewonden en haastig. Beetje chaotisch.

22 EXT. PAND NOORD. NACHT. 22

In het pikdonker arriveert Damiaan bij het grote gebouw. De sfeer is totaal anders dan die avond op het feest. Het is een beetje eng, desolaat. Er zijn nergens naambordjes of bellen. De hoge deur is gesloten.

Hij toetst zijn mobiel in, wacht, kijkt bevangen naar de kade, naar het IJ, waar schepen voorbijvaren.

DAMIAAN
(Met Desie) Ja, met
Damiaan. (O, hoi) Ik sta
voor de deur. (O, ik kom
er aan)

23 INT. PAND NOORD. NACHT.

23

In een slecht verlichte gang gaat Desie hem voor. Damiaan probeert zijn bevangenheid te verbergen.

DESIE
Ik was aan de beurt om iemand aan
te wijzen als er weer iets leeg
kwam. En jij wilde het toch heel
graag?

DAMIAAN
Maar hoe wist je mijn nummer?

DESIE
Van Simon. Dit is hem, dit is je
sleutel.

Ze geeft hem een sleutel. Hij opent de deur. En kijkt.

DAMIAAN
Wow.

DESIE
Het is een beetje... En er is geen
lamp.

24 INT. RUIMTE DAMIAAN IN NOORD. NACHT.

24

Damiaan stapt naar binnen en kijkt. Achter hem wacht Desie.

De ruimte is gigantisch. Hoge ramen zonder gordijnen,
waardoor koud maanlicht naar binnen valt.

Er ligt onduidelijke troep in een hoek. In een andere hoek
een matras. Een primitief keukenblok met rommel. Verder is
het kaal.

Het overvalt hem. Kan je hier wonen? Hij probeert niks te
laten merken.

DESIE
Je moet maar kijken. Morgen kan
je... Gaat het lukken, denk je? Ik
moet nu... Ik woon op de derde.
Anders bel je maar even.

DAMIAAN

Oke. Het is te gek. Dank je wel.

Wat ziet ze er lief uit in het flauwe licht van de gang.

DESIE

Nou... Slaap lekker.

DAMIAAN

Wil je niet nog...

Maar ze heeft de deur al dichtgedaan. Hij is alleen en zet zijn tassen neer.

Totaal bevangen gaat hij in het donker op onderzoek. Loopt rond in de ruimte.

Het matras ziet er vreselijk uit, dat kan je zelfs in maanlicht zien. Vol vlekken waar je liefst niets over zou willen weten.

Besluiteloos staat hij in de enorme ruimte.

25 EXT. SCHIP IN HAVEN. NACHT.

25

Roel en Aleid liggen op dek onder de sterren te vrijen. Een fles wijn en toastjes onder handbereik. Ze zijn nog aangekleed. Aleid maakt zich met moeite los.

ALEID

Laten we het rustig aan doen.

ROEL

Mee eens.

Vervolgens trekt hij haar weer naar zich toe. Het gaat even door. Dan maakt ze zich weer los.

ALEID

Breng je me naar het station?

Ze kijken elkaar aan. Het verlangen is heel sterk. Maar:

ALEID (CONT'D)

Ik wil niet zomaar wegblijven.

26 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. NACHT.

26

Damiaan heeft het beddengoed op zijn kleren op de grond gelegd, ver weg van het vieze matras. Hij kan niet slapen, ligt klaarwakker op de harde grond.

Het pand kraakt en zucht. Ergens vlakbij is een fabriek ook in de nacht actief. De geluiden zijn hem vreemd. Geritsel. Hij schrikt, komt half overeind, zijn hier muizen? Of erger?

Hij draait zich op zijn rug, en dan weer op zijn zij.

Zijn ogen wijd open.

27 INT. HUISKAMER HUIS ALEID EN DAMIAAN. NACHT. 27

Aleid staat, met haar jas nog aan, in de huiskamer. De zak chips en de colafles bij de bank, de kruimels overal, de ingedrukte kussens. Maar daar let ze niet op.

Ze staart naar een briefje dat op tafel ligt:

'Mam, er is een plek waar ik misschien kan wonen. Ik bel je morgen. Damiaan.'

28 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 28

De volgend morgen ziet Damiaan pas goed in welke staat de vorige bewoners het pand hebben achtergelaten. Een triest landschap. Half afgescheurd behang. De vloerbedekking is er gewoon afgetrokken, platen hout waar spijkers uit steken. In het kookgedeelte gebruikte plastic bekertjes, bierflesjes en sjekkies op de grond. Alles is vies en kil. Het contrast met thuis had niet groter kunnen zijn.

Hij inspecteert de keukenkastjes, maar er is niets bruikbaar. Overal muizenkeutels. Lege doosjes gif tegen kakkerlakken.

Zijn mobiel gaat, hij kijkt wie het is en neemt dan op. Doet stoer en vrolijk.

DAMIAAN

Hoi mam. Was het leuk, het varen?
(Waar ben jij nou?) In Noord. (Heb je ineens een kamer?) Nou, kamer, het is meer een...(Hoe kom je eraan?) Via een meisje. Het is antikraak.(En is het leuk?) Ja, het is te gek.(Kan ik langskomen?) Nu? Vandaag? (Ja)

Hij kijkt rond. De rommel, de viezigheid. Dat gaat zijn moeder niet leuk vinden.

DAMIAAN (CONT'D)

Eh, nee, nog niet vandaag. (Wanneer dan?) Laat me maar even. Ik zeg wel wanneer je mag komen.

Het gesprek loopt door:

29 INT. PAND NOORD. DAG.

29

Damiaan loopt grauw van slaaptekort door de donkere gangen van het pand, niet helemaal op zijn gemak. Telefoon aan zijn oor.

DAMIAAN
(Maar wat is het precies?)
Een heel groot soort
gebouw, geloof ik een
fabriek geweest, of zo.
(Waar dan?)

Meteen door naar:

30 EXT. NOORD. DAG.

30

A) Terwijl Damiaan over het kale industrieterrein in Noord fietst, op zoek naar een supermarkt, belt hij nog steeds met zijn moeder.

DAMIAAN
In Noord, zei ik toch. (Maar waar
precies?) Wat maakt het nou uit
waar, je kent het toch niet. (Ik wil
het graag zien) Ik zei toch, ik wil
nog niet dat je komt. (waarom
niet?) Daarom niet. (Ben je boos?)
Waarom zou ik boos zijn? (Ik heb
het gevoel dat er iets is) Waar
slaat dat nou op? (je doet zo
vreemd)

B) Dan ziet hij de supermarkt. Hij fietst er naar toe.

DAMIAAN (CONT'D)
Mam, ik ben er, ik ga je hangen.
Doei. (Dag)

31 INT. HUIS ALEID EN DAMIAAN. DAG.

31

Verbijsterd loopt Aleid door haar huis waarvan ze plotseling de enige bewoner is geworden.

Er wordt aangebeld. Ze kijkt op haar horloge.

Totaal verward doet ze open. Het is een kind, een PIANOLEERLING 2, met een muziekboek onder de arm.

Aleid laat het kind binnen.

32 INT. SUPERMARKT NOORD. DAG. 32

In de supermarkt, tussen de WINKELENDE ALLOCHTONEN, telt Damiaan zijn geld. Hij blijkt een paar euro in zijn zak te hebben. Voor het eerst in zijn leven moet hij opletten hoe duur de dingen zijn. Wat kost dat brood? En pindakaas? Wat kost cola? Een BEDRIJFSLEIDER houdt hem in de gaten.

Damiaan rekent. Zet de pindakaas terug.

Aan de kassa legt hij zijn centen neer voor een MEISJE MET EEN HOOFDDOEKJE, dat hem geen blik waardig gunt.

Onzeker gaat hij met een half brood en een fles cola naar buiten, zijn volwassen leven in.

33 INT. HUIS ALEID EN DAMIAAN. NACHT. 33

Pianomuziek. Bekwaam en gevoelig.

Aleid zit achter de piano en speelt.

ALEID

Hij is pas achttien jaar.

Haar blik dwaalt door de kamer alsof ze die met andere ogen bekijkt. Ook trekt haar blik naar de foto op het dressoir.

ROEL

Hij is al achttien jaar.

Roel zit op een stoel te genieten van haar spel en haar aanblik.

Dan komt hij naar haar toe en leunt met een geheimzinnig gezicht over de piano. Laag en verleidelijk:

ROEL (CONT'D)

Ben je wel eens in Overijssel geweest?

Aleid schiet in de lach.

34 INT. EXT. STUURHUT EN RIVIER. DAG. 34

Het lawaai van de dieselmotor. Een mooie dag. De boeg van het schip klieft met hoge snelheid door het water. Er staat een flinke wind. Alles beweegt, de golven klotsen. De motor van het schip gromt en zwoegt. Het schip ligt laag, water spat over de voorplecht en het afgedekte ruim. In de stuurhut beweegt Roel trefzeker de stuurpoot van de pilootbesturing. Hij zit in een hoge bureaustoel vanwaar hij over het water kan kijken.

Aleid zit naast hem in een lagere stoel.

De marifoon zendt knarsend en ruisend berichten uit die voor Aleid niet te ontcijferen zijn. Roel voert het ene onbegrijpelijke gesprek na het ander in de hoorn, met andere schepen.

ROEL

Goedemiddag, hier Panta Rhei voor de Solent, ik wou zo meteen even een draaitje maken over stuurboord, dan kunt u gewoon bakboord over bakboord langs.

Onverstaanbaar krakend antwoord. Aleid zit er een beetje geïmponeerd bij.

Roels mobiele telefoon gaat. Hij ziet wie belt en wendt zich verontschuldigend naar Aleid.

ROEL (CONT'D)

Ingrid. Moet ik even nemen, gaat over de kinderen, sorry.

Hij neemt op, zijn toon is meteen kortaf.

ROEL (CONT'D)

Met Roel. (Ik moet je even spreken)
Kan het kort? (waarom, hoezo?)
Omdat ik bezig ben. (ja, hallo, ik ben ook bezig, maar het gaat over de vakantie..)

Aleid gaat discreet naar buiten.

Ze gaat op het dek zitten, installeert zich op een hoge, droge plek, met haar gezicht in de zon en sluit haar ogen en laat zich wiegen door het schip.

Achter haar, in de stuurhut, voert haar geliefde een intensief gesprek.

35 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG.

35

Damiaan is verstijfd wakker geworden. Hij zit op de rommelige lappen en kijkt rond in de veel te grote, gore, kille ruimte. Hij weet het even niet meer.

Dan neemt hij een besluit. Hij propt zijn spullen terug in de tassen, onttakelt zijn geïmproviseerde bed.

Het ziet er naar uit dat hij gaat vertrekken.

36 EXT. SCHIP EN TERREIN SOJAFABRIEK IN OVERIJSEL. DAG. 36

Het schip ligt aangemeerd aan de kade van een fabriek. Roel loopt voor Aleid uit over het gangboord. Hij uit zijn frustratie over het gesprek met zijn ex.

ROEL

Ze overlegt niet. Ze doet gewoon.
En ze schuift de kinderen ertussen.
Wat kan ik dan nog?

Aleid vindt het een beetje eng om over die smalle gangboorden te lopen, ze loopt voorzichtig.

Roel doet de grote luiken van aluminium open. Hij wisselt via gebaren en kreten informatie uit met de KRAANDRIJVER, die de happer boven het ruim brengt.

Ondertussen klaagt hij zijn nood bij Aleid over zijn ex.

ROEL (CONT'D)

We hadden afgesproken dat we de vakanties zouden delen. Ik wil met ze naar Tenerife, zoals altijd. Wat doet ze? Ze boekt een reis van vijf weken naar Bali - met de kinderen. Ik krijg ze dus niet mee deze zomer. 'Oh, ze verheugen zich zo!' Wat kan ik dan zeggen?

ALEID

Waarom doet ze dat?

Roel haalt zijn schouders op. Hij is afgeleid door het werk. Haar mobiel gaat. Ze ziet wie er belt en neemt snel op. Moet hard roepen vanwege de wind.

ALEID

Hee, mijn kind!

37A INT. HUIS ZUID. DAG. 37A

A) Damiaan staat met zijn jas nog aan en tassen naast zich midden in hun huiskamer. Mobiel aan zijn oor.

DAMIAAN

Waar ben jij?(Bij Roel, op het schip) O, hoe lang?(het hele weekend) O, leuk.(vind je het vervelend?) Nee, natuurlijk niet, hartstikke leuk voor je.(Is er iets?) Nee, niks. (Wat wilde je zeggen?) Gewoon, dat het goed gaat hier... in Noord.
(MORE)

DAMIAAN (cont'd)
 (Daar ben ik blij om) Nou, veel
 plezier. (Jij ook, lieverd, pas je
 goed op jezelf?) Ja. Doei mam. (dag
 schat)

Besluiteloos blijft hij staan.

Dan toetst hij opnieuw een nummer in. Hij moet een voicemail inspreken.

DAMIAAN (CONT'D)
 (Dit is de voicemail van Simon,
 spreek na de piep iets in) Siem,
 dit is Damiaan, kan je me even
 terugbellen?

Hij stopt zijn telefoon in zijn zak.

Ploft met jas en al op de bank. Kijkt naar de foto van zijn vader.

37B INT HUIS ZUID/ KAMER DAMIAAN. DAG 37B

Niet veel later is Damiaan samen met Simon en een andere schoolvriend bezig zijn eigen spullen uit zijn oude kamertje te slepen.

Hij neemt zijn basgitaar en versterker, eenpersoons matras, lakens, kussen, kleren, sportspullen, boeken, lampen, zijn geluidsinstallatie en zijn cd's mee.

Damiaan loopt naar de woonkamer.

37C INT. HUIS ZUID/ WOONKAMER. DAG 37C

In de woonkamer haalt hij een tientje uit een la van het dressoir. Dan grist hij in een opwelling ook de foto van zijn vader mee.

Hij kijkt de laatste keer de stille kamer rond. Gaat dan terug naar de gang.

37D INT. HUIS ZUID/ KAMER DAMIAAN. DAG. 37D

Damiaan stopt de foto van zijn vader in een van de dozen.

Zijn oude kamertje is nu afgestroopt. Hij kijkt nog eenn keer rond. Simon komt bij hem staan.

SIMON
 Heftig voor je moeder.

DAMIAAN
 Die heeft wel wat anders aan haar hoofd.

Hij trekt de deur van zijn kamer achter zich dicht.

Ze verlaten het huis.

38 EXT. SCHIP EN KETELMEER. DAG. 38

Na het lossen ligt het schip nu voor anker midden op het Ketelmeer. Het is een mooie dag. Het water glinstert, de omgeving is prachtig.

Roel duikt vanaf het schip het water in.

Aleid klimt langs een touwladder naar beneden, vindt het water duidelijk koud en slaakt hoge gilletsjes.

Ze zwemmen naar elkaar toe en omhelzen elkaar in het water. Ze zijn verschrikkelijk verliefd.

39 EXT./INT. STUURHUT SCHIP EN KETELMEER. DAG. 39

Druipend van het water staan ze in de stuurhut. Roel legt een handdoek over Aleids haren en wrijft die droog.

Hun gezichten dicht bij elkaar. Het is een intiem moment dat uitmondt in een kus en daarna onherroepelijk vervolg eist.

Aleid overwint haar schroom om haar lichaam in daglicht aan haar nieuwe geliefde te tonen. Roel wurmt de bandjes van haar badpak naar beneden. Ze helpt hem.

Dan is er ineens geen houden meer aan.

Daar ter plekke bedrijven ze staande de liefde, in de stuurhut, met uitzicht over het verlaten Ketelmeer.

Aleid die door Roel steeds schever geduwd wordt, doet zich pijn aan een verrekijkerhaakje dat aan de muur hangt. Au. Roel geeft zachte kussen op de pijnlijke plek. En op andere plekken.

Langzaam zakken ze uit beeld. Het haakje blijkt gedeeltelijk afgebroken en de verrekijker bungelt scheef.

Buiten glinstert het Ketelmeer.

40 INT. RUIMTE DAMIAAN IN NOORD. SCHEMER. 40

Harde bassen. Damiaan is met Simon muziek aan het maken. Hij heeft zijn installatie aan de praat gekregen. De paar spullen uit zijn kamertje staan verloren in de enorme ruimte. Damiaan speelt op zijn basgitaar en zet zijn versterker heel hard. Alles kan hier.

SIMON
Het is gaaf dit, man.

Damiaan lacht. Dat het ook gaaf is, lijkt nu pas tot hem door te dringen.

Bij het keukentje liggen inmiddels een paar lege plastic colaflessen en op het aanrecht de restanten van niet al te opwindend kant-en-klaar voedsel.

41 INT. SCHIP, ROEF. SCHEMER. 41

De roef is knus, maar erg klein. Aan de muur hangen foto's van kinderen, een jongen en een meisje, in allerlei leeftijden. Ook een foto met hun moeder.

Aleid en Roel hebben net gevreeën. Aleid staat naar de foto's te kijken. Ze is gekleed in de trui van Roel.

Roel komt achter haar staan.

ROEL
Mijn kinderen zijn alles, echt alles. Die komen op de eerste plaats.

Hij kijkt haar aan, het is een test.

ALEID
Kinderen komen altijd op de eerste plaats.

Ze heeft de test doorstaan. Ze zoenen.

42 INT. GANGEN PAND NOORD. DAG. 42

De volgende dag. Damiaan loopt over de derde verdieping. Hij kijkt in alle ruimtes waarvan de deur open staat.

In een van die ruimtes is een aantal JONGE MENSEN bezig aan een groot ornament. Ze schaven en lassen, zijn ingespannen aan het werk, sommige met een lasmasker voor hun gezicht. Damiaan durft niet naar binnen, maar blijft wel staan kijken.

Dan schuift een van de mensen het masker naar achteren.

Het is Desie! Ze wrijft over haar gezicht, puft even uit. Ze is bezweet. En beeldschoon. Desie ziet hem. Ze groet hem hartelijk en maakt een vragend gebaar, alles goed?

Ja hoor, knikt hij.

Daarna schuift ze het masker weer terug en gaat door met haar bezigheden. Ze nodigt hem niet binnen.

Hij durft niet te lang te blijven kijken en keert na verloop van tijd maar weer om.

Zijn mobiel gaat. Hij neemt op.

DAMIAAN

Hoi mam.

43 INT. KAMER DAMIAAN IN HUIS ALEID EN DAMIAAN. DAG. 43

Tegelijkertijd. Aleid staat, met haar jas nog aan, in dat lege kamertje van hem. Perplex. Telefoon aan haar oor.

ALEID

Ik begrijp dit niet. Waarom heb je niet even gewacht? Waarom weet ik dit niet? Gaat dat zo? (Het kwam gewoon zo uit) O. Ga je niet veel te snel? Hoe ga je dit nou doen? (wat bedoel je?) Met geld, bedoel ik.

Een harde overgang, bijna als antwoord op haar laatste vraag:

44 INT. KWEKERIJ. DAG. 44

Grote kassen. Het is zo vroeg dat bijna nog nacht is. WERKNEMERS VAN DE KWEKERIJ rijden, stapelen, sjouwen, etc. Veel BUITENLANDERS.

Damiaan, die wit van de slaap ziet, krijg uitleg van een Surinamer (STANLEY, 25)over zijn bezigheden.

Hij moet grote stapels dozen die gevuld zijn met emmers vol bloemen op pallets zetten, voor de expeditie. Hij knikt stoer, hij snapt het allemaal wel.

Het is zwaar en uitputtend werk. Hij steekt een grote vork in een gevulde pallet, om het voort te kunnen bewegen. Hij rijdt de pallet op die manier naar een hoek waar de andere pallets staan.

Hij is omringd door buitenlanders die alle talen spreken, behalve de zijne. Een groep ANTILLIANEN lijkt hier de boel te overheersen. Ze hebben onderling plezier in hun eigen taal.

Hoewel Damiaan net doet alsof hij het werk beheerst, vliegt zijn pallet uit de bocht. Alle dozen vallen op de grond, water stroomt er uit.

Stanley komt aangelopen, met veel misbaar.

Damiaan begint dapper op te ruimen.

45 EXT. SCHIP IN HAVENS OOST. DAG. 45

Een zaterdagochtend. Roel is op de punt van het schip bezig een stuk wand te schuren. Aleid zit vlak bij hem in de zon. Ze lijkt gespannen en tuurt de kade over. Dan:

ALEID

Zal ik koffie maken?

Ja, knikt Roel verheugd. Ze loopt naar de stuurhut.

46 EXT./ INT. STUURHUT / SCHIP HAVENS OOST. DAG. 46

Aleid komt omhoog in de stuurhut. Ze draagt een dienblad met koffiebekers. Terwijl ze de trap opklimt hoort ze het geluid van een auto die stopt op de kade. Even aarzelt ze. Dan loopt ze de stuurhut in, zet het blad neer en kijkt door het raam naar de kade.

In een auto zit een aantrekkelijke vrouw (INGRID, 40) achter het stuur. Een jongen (WOUTER, 15) en een meisje (VITA, 10) wurmen zich uit de auto, nemen afscheid van hun moeder en gaan naar het schip, richting pa.

De vrouw speurt met haar blik het schip af, op zoek naar de nieuwe vriendin. Ze kijkt Aleid recht aan, een onbehaaglijk moment. Aleid maakt aanstalten om te groeten, maar de ex draait haar hoofd alweer weg en kijkt strak voor zich uit.

Op de punt van het schip begroeten de kinderen hun vader uitgebreid. Aleid ziet het vanuit de stuurhut. Ziet de liefde van Roel voor zijn kinderen.

De vrouw in de auto toetert en gebaart naar Roel dat zij hem even wil spreken.

Roel gaat naar de loopplank en duwt zijn kinderen alvast richting stuurhut. Hij gebaart naar Aleid dat hij zo komt. Hij gaat de loopplank af om met zijn ex te praten.

De kinderen lopen naar de stuurhut, ieder over een ander gangboord.

Van twee kanten komen ze de stuurhut binnen. Aleid weet niet wie ze het eerst moet begroeten, wendt zich maar tot de kleinste.

Het meisje geeft Aleid verlegen, maar niet onwelwillend, een hand en zegt hoi. Het lijkt wel een lief kind.

ALEID

Hoi. Jij bent Vita, he?

VITA

Jij bent Aleid.

De jongen staat achter Aleid. Hij wacht niet, wurmt zich langs hen en gaat direct het trapje af naar de roef. Als Aleid zich naar hem omdraait, broemt hij een vage groet.

Tegelijk glipt Vita achter haar broer aan naar beneden.

Aleid, in de stuurhut, weet niet meer wat ze moet doen. Beneden wordt harde muziek aangezet en gelachen. Het is als een hek waar zij niet doorheen kan.

Ze weet zich geen houding te geven. Op de kade is Roel aan het debatteren met zijn ex.

Om zichzelf te helpen belt ze haar eigen kind. Haar stem klinkt alsof er niets aan de hand is.

ALEID

(Hoi mam) He jongetje, wat klink je slaperig. (Ja, ik slaap nog) Het is elf uur! (Ik heb vannacht gewerkt) Sorry. (Wat is er?) Nou, ik zat te denken, ik ben op het schip en vanavond ga ik hier koken, kom je ook? (Kweenie, ik ken die Roel niet) Dan leer je hem toch kennen? Zijn kinderen zijn er ook. (Eten die mee?) Ja natuurlijk, die blijven het hele weekend. (Nee, ik kom niet) Waarom niet? (Geen zin in) Is toch gezellig? (Ik hou niet van gezellig) H , doe niet zo raar. (Mam, ik slaap, doe!) Damiaan!

Hij heeft opgehangen. Besluiteloos blijft ze in de stuurhut staan. Ze kijkt naar Roel, maar die staat nog altijd met zijn rug naar Aleid toe, gebogen over zijn ex-vrouw achter het stuur.

47 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG.

47

Tegelijkertijd. Damiaan zet zijn mobiel nu uit en kruipt weer terug onder zijn dekbed. In het pand klinken geluiden van overdag, stemmen, voetstappen, zware deuren.

Hij kan niet meer slapen, zijn ogen zijn wijdopen. Buiten schuift een wolk voor de zon, de schaduw kruipt door de ruimte.

48 EXT. HAVENS OOST EN SCHIP. DAG.

48

Een eenzame fietser fietst een enorm lang en kaal traject.

Het is Damiaan. Hij fietst over een kade. Ergens stopt hij en stapt af.

Hij ziet een fijn familietafereeltje op het dek van het schip.

De tafel is naar buiten gedragen en mooi gedekt.

Aleid schept de borden op, vanuit een schaal hoog opgeladen met haar fameuze kippenvleugeltjes. Zijn moeder slooft zich uit voor twee wildvreemde kinderen en een man die haar aanhaalt als ze langsloopt.

Damiaan blijft even kijken en draait dan om.

Pakt zijn fiets en keert terug.

49 INT. ROEF SCHIP. NACHT.

49

In het achteronder, onder de vloer van de roef, bevindt zich de kinderslaapkamer. Vita ligt in bed. Aleid, die Vita net welterusten heeft gewenst, klimt eruit en wil het luik sluiten.

VITA

Nee, dat blijft altijd open.

Ze laat het luik open. Geen privacy.

In de roef zit Wouter in zichzelf gekeerd te gamen. Roel zit het logboek bij te werken. Aleid gaat op de bank zitten, pakt een krant, maar weet zich eigenlijk geen houding te geven.

Roel draait zich naar haar om en lacht naar haar, knipoogt, geniet van dit samenzijn. Ze lacht terug en laat niets merken van haar ongemak.

50A INT. GANG EN RUIMTE DESIE NOORD. DAG.

50A

De volgende dag, zondag. Damiaan trekt de eenzaamheid niet. Hij dwaalt door de gangen van het pand, 'toevallig' op de derde etage, schopt tegen een blikje, kijkt naar een schimmelplek op een muur, belt zijn vriend, maar die neemt niet op.

DAMIAAN

(Dit is de voicemail van Simon, spreek iets in na de piep) Hee Simon, waarom neem je nooit op, man? Bel even. Later.

Wat nu? Hij slentert naar het einde van de gang, waar uit de open deur van Desie's ruimte muziek klinkt.

Dan, net als eerder, ziet hij Desie en haar vrienden aan een groot ornament schaven en lassen. Desie groet hem vrolijk.

Hij blijft even staan kijken. Dit keer heeft hij meer moed.

DAMIAAN (CONT'D)
Kan ik helpen?!

Desie heft haar hoofd en knikt blij.

50B INT. RUIMTE DESIE NOORD. DAG 50B

Even later is Damiaan gelukkig bezig met Desie en haar vrienden aan een groot ornament.

Hij kan helpen schaven en dat doet hij met graagte.

51 EXT. SCHIP HAVENS OOST. DAG. 51

Diezelfde zondag, op het dek. Roel omhelst zijn dochter.

Aleid staat er een beetje onthand bij. Wouter staat nadrukkelijk van haar afgewend.

ROEL
Dag lieve schat, zal je aan je vader blijven denken op Bali? Stuur je ons een kaartje?

Op de kade wacht de ex in de auto. Ze kijkt strak voor zich uit.

Vita groet Aleid en gaat naar de loopplank.

ALEID
Veel plezier, goeie reis!

Ondertussen neemt Roel afscheid van zijn zoon.

Wouter negeert Aleid en wil weglopen zonder haar goedendag te zeggen. Roel ziet het.

ROEL
Wouter, kom eens terug!

ALEID
Laat maar, geeft niet.

ROEL
(tegen zijn zoon)
Er staat hier nog iemand.

Onwillig draait de jongen zich om en knikt naar Aleid, kijkt haar niet echt aan. Roel wordt boos.

ROEL (CONT'D)
Kom eens terug.

Aleid legt snel haar hand op zijn arm.

ALEID

Laat maar.

De jongen gaat naar de kade. Trekt bijna demonstratief de capuchon van zijn sweater over zijn hoofd.

Aleid en Roel kijken toe hoe de kinderen instappen. Roel versombert.

Vita zwaait ten afscheid, maar Wouter laat zijn gezicht niet meer zien. Ook de ex negeert hen. De auto rijdt weg.

ROEL

Godverdomme.

ALEID

Het heeft tijd nodig. Het heeft
allemaal tijd nodig.

52 EXT. KERKHOF ZORGVLIET. DAG.

52

Op een sfeervol kerkhof zijn Aleid en Damiaan eensgezind bezig bij het graf van Damiaans vader.

Aleid verwijdert wat onkruid. Damiaan zet een mooie, bloeiende plant op het graf.

Dan staan ze samen stil.

DAMIAAN

Denk je nog aan pappa?

ALEID

Er gaat geen dag voorbij.

DAMIAAN

Leuk voor Roel.

Ze negeert zijn sarcasme. Slaat haar arm om hem heen.

ALEID

Dat staat daar los van. Kom.

Ze voert haar zoon mee. We horen nog:

ALEID (CONT'D)

Wanneer mag ik nou eens bij je
komen kijken?

DAMIAAN

Als het af is.

53 EXT. CS AAN IJKANT. DAG. 53

Damiaan staat achter het CS te wachten. Over het IJ ziet hij schepen varen zoals die waar zijn moeder tegenwoordig zo mee dweept.

Er stopt een auto. Hij wordt opgepikt door Stanley, de Antilliaan, met wie hij meerijdt naar Aalsmeer.

Hun begroeting is hartelijk, ze mogen elkaar.

54 INT, KWEKERIJ. DAG. 54

Damiaan stapelt zware dozen met duizenden bloemen erin.

Hij kan goed samenwerken met Stanley. Ze kletsen en lachen.

Dan gaat de bel voor een pauze. Iedereen laat het werk vallen en slentert naar de kantine. Damiaan samen met Stanley.

Na een paar meter verwijdert Stanley zich van hem en voegt zich bij zijn groep vrienden, de Antillianen.

Damiaan wordt er niet bij uitgenodigd. Dapper gaat hij er toch bij zitten. Het gesprek, in een combinatie van Nederlands, Surinaams en Antilliaans, gaat over zaken die te volwassen zijn voor hem. Bv:

MAN 1

Ze is weer zwanger.

MAN 2

Goed man! Gefeliciteerd! Big boss!

Terwijl het gesprek doorgaat probeert Damiaan net te doen alsof het hem niet stoort dat hij er niet bijhoort.

55 EXT. SCHIP OP RIVIER BIJ SCHOONHOVEN. DAG. 55

Andere dag. Aleid stuurt. Roel staat dicht achter haar en geeft uitleg. Het schip vaart langs het dorp Schoonhoven, langs een zandstrand.

In een prieel speelt een fanfare. Het is een dromerig beeld.

56 EXT. SCHIP EN STRAND SCHOONHOVEN. DAG. 56

Even later. Het schip ligt voor anker.

Aleid en Roel zitten dicht tegen elkaar aan op het dek, met een fles witte wijn. Ze luisteren intens naar de fanfare. De muziek glijdt dromerig over de rivier. Het is sprookjesachtig.

ROEL

Waarom kom je niet bij me wonen?

ALEID

Is dat niet te snel?

ROEL

Ik wil niet dat het vrijblijvend is.

Dat ontroert haar. Ze kijkt hem aan. Ze wil wel.

57A INT. KLIMHAL. DAG.

57A

Muziek. In een grote klimhal helpt Damiaan met het aanbrengen van de ornamenten die hij met Desie en de anderen gemaakt heeft. Ook Simon helpt mee. De stemming is goed. Damiaan heeft het naar zijn zin.

57B INT. KLIMHAL/WAND. DAG

57B

Wat later. Ze proberen de wand uit, onder veel hilariteit.

Damiaan zit hoog in een groot ornament. Tot zijn aangename verrassing klimt Desie naar hem toe en voegt zich bij hem. Ze moet hem vastgrijpen om niet te vallen en lacht hem lief toe.

DESIE

He,he, eindelijk.

Hij weet niet zeker waar ze op doelt. Ze is fysiek en spontaan en schurkt zich even dicht tegen hem aan. Ze zitten samen in een nestje.

DESIE (CONT'D)

Wat ga jij dit jaar doen?

DAMIAAN

Weet nog niet...beetje chillen...misschien wil ik naar de Rietveld. Net als jij.

DESIE

Moet je doen.

Damiaan krijgt veel moed van haar belangstelling en slaat dapper zijn arm om haar heen. En ze laat hem begaan! Hij moet er even van bekomen.

DAMIAAN

Ja, ik weet het eigenlijk wel zeker.

Dan durft hij iets verder te gaan. Strijkt voorzichtig wat haar uit haar gezicht. Ze kijkt hem aan.

DAMIAAN (CONT'D)

Als ik word toegelaten natuurlijk.

DESIE

Ja.

Hun gezichten zijn nu heel dicht bij elkaar. Hij houdt zijn adem in. Het is onmiskenbaar dat Desie die spanning ook voelt en er niet voor weggaat.

DAMIAAN

Wat moet je doen om toegelaten te worden?

Misschien waren ze wel verder gegaan als niet het hoofd van Simon boven de rand uit was gekomen.

SIMON

Ik ga weg, ik moet naar de trein, naar Delft. Morgen begint mijn studie. Unreal.

DAMIAAN

Ik zie je snel. We bellen.

SIMON

(tegen Desie)
Veel plezier in Mexico.

DESIE

Dank je.

Damiaan probeert cool te blijven.

Simon groet en klimt naar beneden.

Ze zitten nu vreemd tegen elkaar aangedrukt.

DAMIAAN

Ga je naar Mexico?

DESIE

Ja, ik stop een jaar met school. Ik ga stage lopen bij een schilderes in Mexico City. Vriendin van mijn moeder.

DAMIAAN

Cool.

Beneden wordt de champagne opengetrokken. Iemand roept Desie.

Ze klimt uit het nest. Als antwoord op zijn eerdere vraag:

DESIE

Je moet zorgen dat je werk kan laten zien.

Dan zakt ze uit zijn blikveld. Damiaan blijft alleen achter.

58 EXT./ INT. PONT EN AUTO ALEID. DAG. 58

Aleid zit in haar auto op de varende pont naar Noord en belt onderwijl met haar zoon. Naast haar op de stoel staat een plastic tas met levensmiddelen.

ALEID

Nou doe je niet zo spastisch. Ik kom er aan en je laat me gewoon binnen.(Waarom?) Omdat ik iets met je wil bespreken! (Zeg het maar) Nee, dat gaat niet door de telefoon.(Waarom niet? Is het zo belangrijk?)

59 INT. RUIMTE DAMIAAN PAND NOORD. DAG. 59

Damiaan is snel zijn bed uitgekomen en trekt sokken met gaten aan. Hij heeft een sportbroek aan en het t-shirt dat hij op de picknick droeg, ook niet al te schoon meer. Hij kijkt om zich heen naar de viezigheid, alsof die hem nu pas opvalt.

De ruimte is er niet op vooruitgegaan. De schimmelplek is groter, overal liggen vieze kleren, papiertjes, post, etensresten, vieze borden, veel afwas. De plastic colaflessen liggen nu overal verspreid.

60 EXT. PAND NOORD. DAG. 60

Aleid komt aanrijden, stopt en stapt uit.

Even later staat ze aarzelend voor het pand, met de plastic tas met levensmiddelen. Er zijn nergens bellen, waar moet ze zijn? Weer belt ze hem op. Zijn gedrag begint haar te ergeren.

ALEID

(Mam) Ik sta voor je deur.
(Ik wil niet dat je binnenkomt) Waarom niet?
(Omdat het niet opgeruimd is) Van mij hoeft het niet opgeruimd te zijn!
(Ik wil het niet) Kom jij dan naar buiten! (Oke, ik kom eraan)

Ze wacht, drentelt heen en weer.

Dan gaat aan de andere kant van het pand een deur open. Damiaan.

Bokkig komt hij naar haar toe. Hij ziet er niet uit, wel sokken, geen schoenen. Hij gaapt, is net wakker. Ze bekijkt hem ongerust.

Hij laat zich omhelzen.

Ze blijven onhandig voor het gebouw staan.

DAMIAAN

Wat is er zo belangrijk?

ALEID

Ga je mee lunchen?

DAMIAAN

Mam, ik lag te slapen, ik werk 's nachts, weet je nog?

ALEID

Wat is er aan de hand?

DAMIAAN

Jij wilde mij spreken!

ALEID

Kunnen we niet ergens heen? Ergens zitten?

DAMIAAN

Mam, doe je verhaal en hou het kort.

ALEID

Ik wil weten of je nog terug naar huis komt.

Damiaan kijkt naar haar. Zijn moeder mist hem.

ALEID (CONT'D)

Roel heeft gevraagd of ik bij hem kom wonen.

Dat valt hem tegen, maar hij laat niets merken. Hij wil haar geluk niet in de weg zitten.

DAMIAAN

Moet je doen, gefeliciteerd.

ALEID

Maar jij gaat voor. Als jij terug wil...

DAMIAAN

Nee hoor.

ALEID

Ik doe het alleen als ik zeker weet dat jij...

DAMIAAN

Waarom zou je in je uppie in ons oude huis blijven zitten?

ALEID

Dus je komt niet meer terug?

DAMIAAN

Neu...

Stilte. Aleid voelt zich toch schuldig.

ALEID

Een voordeel: jij kan onze spullen nemen, anders moet het allemaal naar de opslag.

DAMIAAN

Hoezo?

ALEID

Er is geen ruimte op het schip. Bank, tafel, stoelen, allemaal voor jou.

DAMIAAN

Hoef ik niet.

ALEID

De wok, de kaasschaaf. Dat soort dingen.

DAMIAAN

Dus niet.

O. Stilte. Ze probeert humor.

ALEID

Gaat het wel? Je eet toch niet teveel groenten, he?

DAMIAAN

Mam, ik ga weer slapen als je het niet erg vindt.

ALEID

Hier lieverd.

Ze reikt hem de tas met levensmiddelen aan. Hij neemt hem aan en bedankt. Ze wisselen een snelle kus.

ALEID (CONT'D)

De volgende keer kom ik binnen.

Ze gaat weer naar haar auto en gaat erin zitten.

Damiaan loopt met de tas terug naar de deur waar hij uitkwam. Hij kijkt niet om.

Pov Aleid: op de stoep staat vuilnis, waaronder een oude rookstoel. Damiaan pakt de stoel en sleept hem naar binnen.

Aleid wacht nog even. Maar haar zoon verdwijnt zonder te groeten in het gebouw.

61 INT/ EXT. HUIS IN ZUID. DAG. 61

De dag van de verhuizing. De piano die in dekens is gewikkeld wordt centimeter voor centimeter via de hijsbalk naar beneden getakeld. Aleid staat in het open raam en probeert de piano weg te houden van de buitenmuur.

62 INT. HUIS ZUID. DAG 62

Het appartement is bijna leeg, op wat laatste spullen na. Aleid kan zich niet losmaken van de piano. Achter haar is Mea bezig met het aanvegen van de vloeren. Haar bewegingen zijn geagiteerd, ze begrijpt deze verhuizing niet zo goed. Aleid verdedigt zich tegen de onuitgesproken bezwaren van haar zus, of misschien tegen haar eigen twijfels.

ALEID

Moet je luisteren. In mijn leven staat sinds het ongeluk alles in het teken van Damiaan. Nu ben ik aan de beurt. Toch? Met veel liefde gedaan, maar nu ben ik klaar. Toch? Hij komt niet terug. Dan kan ik het huis aanhouden, maar waarom? Voor de piano? Ik kan tot mijn dood doorgaan met lesgeven aan amateurs, maar ik kan ook een compleet nieuw leven beginnen, begrijp je? Het is nu of nooit. Toch? Ik ben nog jong. Roel wil het niet vrijblijvend. Dat is toch fantastisch? Dan kan je wel allemaal bezwaren hebben...

MEA

Ik zeg toch niks?

ALEID

... maar waar vind je zo'n man? Dit is hem. Dit is zo goed. Het is nu, begrijp je? En ik durf het. Het mag. Van mezelf.

MEA

Ja, ja.

Aleid blijft gefocust op het takelen van de piano en op Roel die daar beneden het touw vasthoudt om de piano van de muren weg te houden.

Mea komt naast haar staan, alsof ze toch iets wil gaan zeggen.

Dan stoot de piano even tegen de buitenmuur. Een hol geluid klinkt door de dekens. Aleid slaakt een bezorgde kreet en buigt zich voorover om het te volgen. Het zou ook kunnen zijn dat ze haar zus ontwijkt.

Mea merkt dat en gaat door met haar bezigheden.

63 EXT. HUIS ZUID EN STRAAT. DAG. 63

Even later. Beneden op straat staat een grote huurverhuishwagen die inmiddels is volgeladen met meubels en spullen uit het appartement.

Damiaan komt aanfietsen. Hij ziet Rob met de tweeling in de inmiddels gesloten vrachtauto stappen.

Mea staat met Roel te praten bij de auto van Aleid, die vol zit met spullen die ze meeneemt naar de boot.

Damiaan stalt zijn fiets, begroet zijn tante en steekt een obligate hand op naar Roel.

Dan loopt hij naar de geopende voordeur.

64 INT. GANG HUIS ZUID. DAG. 64

Aleid staat in de gang op haar zoon te wachten. Hij doet de deur open en komt binnen.

DAMIAAN
Sorry. Ik heb me verslapen. Komt door mijn werk. Kan ik nog wat doen?

Aleid zegt niks. Hij ziet het lege huis en dat overvalt hem.

Hij begint door het huis te lopen en kijkt naar alle lege ruimtes. Misschien ontwijkt hij zijn moeder?

Wanneer hij uiteindelijk de woonkamer ingaat, volgt Aleid hem.

65 INT./ EXT. WOONKAMER HUIS ZUID EN STRAAT. DAG. 65

Aleid en Damiaan staan in de kamer waar ze zoveel jaren gewoond hebben. Ze kijken elkaar aan. Een hartverscheurend moment.

DAMIAAN

Kale boel.

Aleid omhelst haar kind, dat even diep wegduikt in haar armen. Ze wiegt hem, fluistert:

ALEID

Dit huis, pappa, al die jaren, dat gaat niet weg. Dat nemen we mee. Dat zit in ons.

Damiaan vermant zich en maakt zich los.

DAMIAAN

Whatever.

Aleid pakt haar tas en haalt er iets uit.

Ze overhandigt Damiaan het horloge en de bril van de vader.

ALEID

Voor jou. De foto van Pappa heb je al. Die andere houd ik.

DAMIAAN

Ga je die in Roel zijn boot ophangen?

Ze negeert zijn sarcastische toon.

ALEID

Schip. Het heet schip.

Damiaan kijkt naar een geopende koffer die midden op de vloer ligt. De koffer is gevuld met oude kindertekeningen.

ALEID (CONT'D)

Die is voor jou. Je kindertekeningen.

DAMIAAN

Wat moet ik daarmee?

ALEID

Er is geen bergruimte op het schip. Ze zijn zo mooi.

Aleid sluit de koffer en wil hem aan haar zoon geven, maar haar mobiel gaat. Ze neemt op.

ALEID (CONT'D)

Hee schat. (Heb jij nog wat?) Nee, hier is alles weg. (Dan kunnen we naar de opslag) Nee, de piano gaat naar Mea, dat moet eerst. (Oja. Kom je?)

Ze loopt naar het open raam. Wat zij niet ziet is dat haar zoon vertrekt. Zonder de koffer mee te nemen.

ALEID (CONT'D)

Ja, we komen eraan. (Dus eerst naar Rob en Mea?) Ja. En zeg maar tegen Rob dat hij daarna kan doorrijden naar de opslag. (Hoe heet dat?) Citybox. (En het adres?) Ik geloof ergens in Sloten. (Kan het nog vager?) Ik geloof dat Rob het weet. Vraag het hem maar even.

Ze wacht en ziet hoe Roel met Rob overlegt bij de vrachtwagen.

ALEID (CONT'D)

Maar eerst de piano naar hun huis, h ? (Wacht even) O. Roel. (ja?) Roel, zullen we met ze afspreken om een uur of...

Ze valt stil, want nu ziet ze ineens Damiaan naar zijn fiets lopen. Verward draait ze zich om, hij was toch hier?

Dan kijkt ze terug.

ALEID (CONT'D)

(Uur of wat?) Uur of...

Het is echt waar, haar zoon pakt zijn fiets. Mea merkt het ook op. Ze loopt naar haar neef.

66 EXT. STRAAT HUIS ALEID EN DAMIAAN ZUID. DAG.

66

Mea staat bij Damiaan, die zijn fiets van het slot haalt. Op de achtergrond Roel die bij de vrachtwagen staat en met Rob praat.

MEA

We eten met zijn allen bij ons. Kom je ook?

DAMIAAN

Ik moet werken.

MEA

Jammer.

Damiaan richt kort zijn blik omhoog.

Daar staat zijn moeder in het open raam naar hem te kijken.

Hij doet net alsof hij haar niet ziet, kust zijn tante, springt op zijn fiets, zwaait naar zijn neven.

Damiaan fietst de straat uit. Zijn ogen staan vol tranen.

Vanuit hun huis kijkt Aleid hem na. Ook zij vecht tegen de tranen.

HERFST

67

EXT. STEIGER ERGENS IN EEN HAVEN. DAG.

67

Grijze lucht. De bomen aan de oevers zijn kaal of bruin. Het schip vaart een kleine haven in.

Op het achterdek staat de auto van Aleid.

Bij het aanleggen aan de steiger doet Roel alles zelf. Aleid weet nog niet hoe ze hem kan helpen en voelt zich een beetje onthand. Roel springt op de kade en ziet het. Lief:

ROEL

Geef me dat touwtje maar even aan.

Aleid sjouwt het zware touw naar de rand en gooit het naar Roel, maar het valt slap in het water.

ALEID

Sorry!

ROEL

Perfect!

Ze lachen. Aleid probeert het nog een keer. Nu lukt het beter. Roel legt de lijn om de paal. Onderwijl:

ROEL (CONT'D)

Oja, de kinderen komen dit weekend in plaats van volgende week.

Hij klimt terug op het schip.

ALEID

Waarom?

ROEL

Ja... Ingrid.

ALEID

Maar we zouden iets leuks gaan doen.

Hij kijkt haar oprecht verbaasd aan.

ROEL

Dat kan toch nog?

Natuurlijk. Aleid herstelt zich. Ze staan nu dicht bij elkaar en als altijd is er die aantrekkingskracht.

Hun handen zijn nat en modderig, maar dat weerhoudt hen niet van een omhelzing.

68 INT. CHINEES. AVOND.

68

In een verder totaal leeg Chinees restaurant zitten Aleid, Roel, Wouter en Vita te eten aan een tafeltje met een papieren kleed erop en rechauds met schalen doorsnee chinees voedsel. Het gesprek gaat over zaken die Aleid niets zeggen en ook niet bijster interesseren.

VITA

Alle balletpakjes moesten roze van juf, en die moeder van Bibi heeft gewoon een paarse gekocht, dat is toch raar, het is allemaal roze, roze, roze, en dan heeft Bibi een paarse!

Roel gebaart naar Wouter dat zijn capuchon af moet. Wouter doet het niet. Aleid kijkt toe, maar Roel laat het er bij zitten. Onder tafel pakt hij haar hand, als een teken van saamhorigheid. Ze glimlachen naar elkaar. Vita is niet opgehouden met haar kindergebabbel.

Aleid draait zich naar het raam. Het raam is beslagen en druipt van het vocht.

69 INT./EXT. PAND NOORD. AVOND.

69

Ook hier zijn de ramen beslagen. In de keuken groeit de vochtschimmel en in de hoek groeit de berg lege colaflessen. Damiaan zit op zijn bed te bassen, maar hij heeft het een beetje koud. Hij trekt een jack aan over zijn trui. Hij onderzoekt het oude verwarmingselement, maar vindt nergens een knop.

Buiten wordt getoeterd.

Hij gaat naar het raam en veegt een opening in de condens.

Buiten staan een man (VADER DESIE) en een vrouw (MOEDER DESIE) bij een auto. Desie komt naar hen toegelopen vanuit het gebouw. Ze draagt een grote rugzak. De man komt op haar toe, kust haar en neemt de rugzak over, doet die in de auto. De vrouw kust Desie ook.

Damiaan blijft kijken. Desie draait zich naar het gebouw. Damiaan gaat iets rechter op staan. Even lijkt het alsof Desie iemand zoekt, maar op datzelfde moment beslaat door zijn adem het raam weer. Als hij opnieuw een opening veegt, is Desie al bij haar ouders ingestapt

Even later rijdt de auto het terrein af.

70 EXT. SCHIP HAVENS OOST. DAG.

70

Andere dag. Het schip ligt aan de kade. Damiaan komt aanfietsen.

Hij staat op de kade bij zijn fiets en speurt voorzichtig naar het schip, waar op dat moment Aleid op dek de was afhaalt. Ze ziet hem niet.

Hij blijft even staan kijken. Zijn moeder ziet hem nog steeds niet. Al die handelingen die ze vroeger thuis ook deed, was vouwen, knijpers in een bak gooien.

Als hij naar het schip wil lopen, stopt hij ineens, omdat Roel te voorschijn komt. Roel loopt richting stuurhut, maar in het voorbijgaan probeert hij Aleid met twee pikzwarte oliehanden te pakken. Aleid ontwijkt hem lachend.

Damiaan keert om en wil weggaan, maar op dat moment ziet Aleid hem.

ALEID

Damiaan!

Ze wenkt hem enthousiast. Nu kan hij niets anders doen dan naar de Panta Rhei gaan.

ALEID (CONT'D)

Wow! Wat een verrassing! Wat super!

Ze omhelst hem.

ALEID (CONT'D)

Is er iets of kom je zomaar?

Roel komt vanuit de stuurhut erbij staan.

ROEL

He, jongen. Dat is een onverwacht genoeg. Wat kom je doen?

DAMIAAN

Gewoon.

ROEL

Leuk. We moeten helaas varen, we gaan onder de pijp. (tegen Aleid) Laat hem anders het schip even zien. Ga ik vast starten.

Hij duikt weer de machinekamer in.

DAMIAAN

Onder de pijp.

Ze negeert de spottende toon en legt het uit.

ALEID

Dat betekent dat je geladen wordt.
Wil je het schip zien?

Hij knikt welwillend. Ze loopt al voor hem uit.

Aleid loopt inmiddels over het smalle gangboord alsof ze nooit anders gedaan heeft. Damiaan volgt haar voorzichtig.

ALEID (CONT'D)

Dit is het vooronder. Staat
afgeladen met spullen van de
kinderen, skispullen en zo.

De blik in zijn ogen ontgaat haar en ze leidt hem om de punt van het schip heen naar de machinekamer.

ALEID (CONT'D)

Dit is Roel zijn trots. Wil je het zien?

DAMIAAN

Nee, hoeft niet.

71 INT. MACHINEKAMER. DAG. VERVALLEN. 71

72 (VERVOLG 70) EXT. SCHIP. DAG. 72

Even later. Aleid staat bij Damiaan op het gangboord.

Achter hen gaat Roel vanuit de machinekamer de stuurhut in en naar de roef (om zijn oliehanden te wassen).

ALEID

Kom even mee naar binnen, even, ik wil je de roef laten zien.

Oke, hij is de beroerste niet. Als ze de stuurhut willen binnengaan, trekt Aleid haar rubberen klompen uit. Ze wijst naar de gympen van haar zoon.

ALEID (CONT'D)

Je moet je schoenen uit.

DAMIAAN

Hoezo?

ALEID

Dat hoort zo.

DAMIAAN

Ja, echt niet. Ik ga mijn schoenen niet uit doen.

ALEID
Doe niet zo flauw.

Roel komt weer naar boven terwijl hij zijn handen nog droogt aan een doek. Aleid lacht verontschuldigend naar hem en laat haar zoon dan maar met zijn gympen aan naar binnen.

Roel kijkt bevreemd toe, maar zegt niets.

Terwijl ze Damiaan voorgaat naar de roef, pakt ze en passant de vieze doek mee, vanzelfsprekende bewegingen, als eerder bij hen thuis.

73 INT. ROEF SCHIP. DAG.

73

Damiaan kijkt om zich heen in de roef. Negeert de koffer met de kindertekeningen. Ziet, op wat kleine spullen na en een foto van zichzelf aan de muur, weinig van zijn moeder terug.

DAMIAAN
Weinig plek voor jou hier.

Aleid gaat er niet op in. Ze laat hem het badkamertje zien.

DAMIAAN (CONT'D)
Jezus, wat klein.

ALEID
Gezellig toch?

Damiaan kijkt in de roef rond, snapt er niets van.

DAMIAAN
Mam, wat doe jij hier? Wat doe je de hele dag?

Vanuit de stuurhut roept Roel tegen Aleid:

ROEL
Schat, kan jij het overnemen, dan kan ik de lijnen losgooien. We moeten gaan. Damiaan, ga je mee?

DAMIAAN
Nee.

ALEID
Het is echt iets voor jou.

DAMIAAN
Ik moet werken.

ALEID
Grote zoon.

Bij het verlaten van de roef pakt Aleid de koffer met zijn kindertekeningen.

ALEID (CONT'D)
Deze was je nog vergeten.

DAMIAAN
Wat moet ik er mee?

ALEID
Wij hebben geen plaats.

DAMIAAN
Ik ook niet. Doei.

Hij geeft zijn moeder een vluchtige zoen en groet Roel keurig - tot ziens! - terwijl hij langs hem heen schiet naar buiten.

74 EXT. SCHIP HAVENS OOST. DAG. 74

Damiaan vertrekt zonder zijn moeder echt gesproken te hebben. Hij moet alle schepen weer oversteken om bij de wal te komen.

Op de achtergrond kijkt Aleid hem vanaf het dek na. Roel loopt over het gangboord en gooit de lijnen los.

Damiaan ziet niets, kijkt strak voor zich uit.

ALEID
Dami! Wanneer mag ik je huis nou eens zien?!

Maar hij doet net alsof hij het niet meer hoort.

75 EXT. PONT EN IJ MET SCHIP. DAG. 75

Als hij even later op de pont van Noord naar het CS staat, komt de Panta Rhei langsvaren.

Aleid rolt de lijnen op het dek, loopt over het gangboord naar Roel in de stuurhut, slaat haar armen om hem heen en heeft geen idee dat haar zoon toekijkt vanaf de pont.

Damiaan ziet het schip met zijn moeder erop letterlijk wegvaren. De pont vaart naar de overkant, het schip vaart het IJ af naar het westen. De afstand wordt steeds groter.

76 INT/EXT. AUTO STANLEY EN KWEKERIJ. DAG. 76

In de auto op het parkeerterrein zijn Damiaan en Stanley tijdens hun pauze een joint aan het roken.

Lachen. Maar het is Aleid ernst.

ALEID

Als ik mijn vaarbewijs heb, kunnen we achttien uur doorvaren in plaats van twaalf.

Ja, dat lijkt Rob en Mea ook heel belangrijk.

MEA

Blijf je niet eten?

Aleid kijkt al spelend verlangend naar deze gezinsdynamiek. De hond kwispelt er tussendoor. Dan sluit ze de klep van de piano en staat op.

ALEID

De kids van Roel zijn er. Ik zou koken.

Mea en Rob kijken elkaar aan. Aleid probeert het niet te merken en pakt de boeken en haar jas. Streelt in het voorbijgaan nog even over haar piano.

MEA

Hoe is het met Damiaan?

ALEID

Goed. Is zich aan het losmaken. Zoals het hoort.

Maar Mea ontgaat de twijfel onder die woorden niet.

79

INT. ROEF SCHIP. NACHT.

79

Late avond. Het schip ligt aan wal. In de roef is het rustig en gezellig. Wouter zit met een koptelefoon op in zichzelf gekeerd achter een game. Roel zit aan zijn kleine bureautje de logboeken bij te werken. De koffer van Damiaan staat hem in de weg, hij schuift hem een tikje geërgerd van zich vandaan.

Aleid ziet het, maar reageert er niet op. Zij doet aan tafel een spelletje Jatzee met Vita. Op de stoel naast haar staat haar geopende tas.

Wouter wordt gebeld op zijn mobiel.

WOUTER

Hai mam. (Hai schat, is het gezellig?) Ja hoor. (En die vriendin?) Ja, die is er ook. (Vind je dat niet vervelend?) Nee, is oke. (Wie heeft gekookt?) Zij. (Vond je het lekker?) Ja, hoor, alleen aubergine lust ik niet.

(MORE)

WOUTER (cont'd)
 (Slaapt Vita al?) Nee, die is nog
 op. (HŽ?! Geef me haar dan maar
 even)

Aleid en Roel kijken elkaar, Roel haalt zijn schouders op.

WOUTER (CONT'D)
 Vita, mamma wil je spreken. (Het is
 verdorie veel te laat) Hier komt
 ze.

VITA
 Hai, mam. (Dag lieverdje, is het
 gezellig?) Ja, heel gezellig. (Wat
 ben je aan het doen?) We deden een
 spelletje. (Met pappa?) Nee, met
 Aleid. (O. Je had allang naar bed
 ontmoeten) Maar ik wil het spelletje
 afmaken. (Kan echt niet. Nu gaan
 slapen. Geef mij pappa maar even)
 Goed. (Kusje, schat) Kusje.

Ze geeft het toestel aan Roel.

VITA (CONT'D)
 Mamma voor jou. Ik had allang naar
 bed ontmoeten.

Roel staat op en gaat al bellend naar de stuurhut. Hij
 gebaart lief naar Aleid of zij Vita even naar bed wil
 brengen.

ROEL
 Met Roel. (Waarom is ze nou nog op?
 Ze moet naar bed!) Ja, natuurlijk,
 rustig nou maar, komt goed. (Hm.
 Luister, ik kom ze woensdag pas
 ophalen) HŽ? Dat hadden we niet
 afgesproken. (Ze zijn toch vrij?)
 Ja, maar dat hadden we niet
 afgesproken en ik moet werken.
 (Nou, ik moet ook werken)

Hij sluit de tussendeur, zodat de rest niet te verstaan is.
 Aleid bergt het Jatzee-spel op. Naar Vita:

ALEID
 Ga je mee?

80A INT. ROEF EN ACHTERONDER SCHIP. NACHT.

80A

Aleid heeft Vita naar bed gebracht in het kleine, donkere
 achteronder. Ze slaat het voorleesboek dicht.

ALEID
 Welterusten. Wil je een nachtzoen?

Vita schudt verlegen van nee. Aleid aait haar over haar bol en klimt het trapje op naar de roef.

80B INT. ROEF SCHIP

80B

Op het moment dat Aleid haar hoofd uit het luik steekt, lijkt het alsof in de roef Wouter over haar tas op de stoel gebogen staat. Ze is verlamd van schrik. Van beneden:

STEM VITA
Luik openlaten, hoor.

Meteen draait Wouter zich om en kijkt Aleid recht aan. Aleid weet het niet zeker en durft niets te zeggen.

Wouter zakt weer achter zijn game en zet de koptelefoon op.

Aleid pakt de tas en gaat naar de stuurhut.

81 INT. STUURHUT. NACHT.

81

Een zwak lichtje. Roel is bezig met het logboek. Aleid checkt in haar tas haar portemonnee. Er is niets gestolen. Misschien heeft ze het zich verbeeld?

ROEL
Wat is er?

Ze aarzelt. Zal ze het zeggen? Maar:

ALEID
Oh, niks.

Ze keert zich opgelucht naar hem en glijdt in zijn armen. Ze kussen elkaar. Heel zacht:

ROEL
Ik ben zo gelukkig met jou, zo, met de kinderen.

Aleid streelt en kust hem. Hun omhelzing wordt intenser. Liefde in stilte, want de kinderen zijn op gehoorsafstand.

82 EXT. SCHIP EN KADE ERGENS IN DRENTE. DAG.

82

De volgende dag. Het schip is aangekomen in een verlaten werf.

Wouter staat in de stuurhut en stuurt het schip behendig aan wal. Roel is buiten bezig met de stootwilgen en de lijnen aanleggen. Af en toe instrueert hij Wouter, roepend en gebarend.

ROEL
Iets meer bijdraaien!

Ze zijn op elkaar ingespeeld. Aleid staat ook op dek en probeert op haar manier ook te helpen. Maar ze is onhandiger. Ze legt de overtollige touwen op dek. Vita verbetert haar voortdurend, in alle onschuld.

VITA

Met de klok mee, anders gaan ze kinken!

Aleid doet deemoedig wat haar gezegd wordt. Ze kijkt uit over de lege werf. Verbaasd gebaart ze naar Roel die op de kade de lijnen vastmaakt.

ALEID

Er is niemand!

ROEL

Het is zondag!

ALEID

Maar hoe laat worden we dan gelost?

ROEL

Morgenochtend. Of middag, we wachten wel af.

Ze snapt het niet meer en gaat naar hem toe, buiten gehoorsafstand van Vita.

ALEID

Maar de kinderen moeten toch naar school? We gaan toch terug?

ROEL

Nee, die hebben vrij. Die blijven een paar dagen.

ALEID

Waarom weet ik dat niet?

Roel is oprecht verbaasd over haar reactie.

ROEL

Moet ik nu ook nog alles met jou gaan overleggen?

Aleid kan haar ontsteltenis nauwelijks verbergen. Omdat Roel door haar werd afgeleid, is hij een stootwilg vergeten. Hard schuurt het schip tegen de wand van de kade. Consternatie. Vita rent naar haar vader en geeft hem handig alsnog de stootwilg aan.

Roel weet het ding ertussen te duwen. Zegt nog tegen Aleid:

ROEL (CONT'D)

Het moet wel een beetje leuk blijven.

Aleid kijkt met blinde ogen naar de stootwilg die samengedrukt wordt tussen wal en schip.

WINTER.

83 INT. RUIMTE DAMIAAN PAND NOORD. DAG. 83

De ramen klapperen in hun sponningen, de wind giert vrijelijk naar binnen. IJsbloemen op het glas.

Damiaan staat bij zijn vieze aanrecht om koffie te zetten. Hij heeft handschoenen aan zonder vingers en houdt zijn handen boven de fluitketel die op het vuur staat. Hij heeft over zijn pyjama een jas aan en een das om en zijn adem is zichtbaar in de ijzige kou van dit pand.

Dan wordt hij gebeld. Hij neemt op.

DAMIAAN

Hai mam. (Hoe is het met mijn kind?) Goed, gewoon. Ben net op. (Heb je het niet te koud?) Het is hier helemaal niet koud. (O, dat is fijn) Hoe is het op de boot?

84 EXT. SCHIP OP RIVIER BIJ SCHOONHOVEN. DAG. 84

Een winters tafereel. Hoge golven. Kale bomen aan de oevers, slagregens, harde wind, kou. Een leeg schip en windkracht 7. Het schip vaart slingerend, de motor dreunt. Roel staat in de stuurhut.

STEM ALEID

Goed, prima. (Wat doe je?) Ik zit lekker te studeren. (Lijkt me vet saai.)

85 INT. ROEF SCHIP. DAG. 85

Bonkende motor. Een heftig deinend schip. Aleid is in de roef. Ze houdt haar mobieltje aan haar oor. Ze hangt steeds misselijker boven de boeken voor haar vaarbewijs. Dat afschuwelijke deinen ook.

ALEID

Als je je erin verdiept is het heel interessant.

Ze gaat naar de patrijspoort en kijkt naar buiten.

86 EXT./ INT. STRAND BIJ SCHOONHOVEN/ ROEF SCHIP. DAG. 86

Door de patrijspoort ziet Aleid hoe het schip langs het strand vaart waar ooit in zonniger dagen de fanfare speelde en zij zo'n romantisch moment beleefd hebben. Het prieeltje staat eenzaam overeind en trotseert de winter.

Het schip dendert er harteloos langs. Aleid voelt zich beroerd.

ALEID

Heb jij je nou al aangemeld?

87 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 87

In de ijskoude ruimte staat Damiaan te telefoneren met zijn verkleumde handen om een beker hete koffie.

DAMIAAN

Waar aangemeld? (Op de Rietveld)
 Oh, nee, nog niet. (Waarom niet?)
 Misschien ga ik wel niet studeren.
 (Maar je moet wel iets doen) Ik d-e
 toch iets, ik werk op de
 bloemenveiling! (Dat blijf je toch
 niet doen, zo'n dom baantje?) Wat
 weet je er nou van? Het is vet leuk
 werk! (Maar jij kan veel meer) Mam,
 laat me nou maar, goed? Doei.
 (Damiaan...)

Er staat ergens een verdroogde pot verf en er is drie meter muur geschilderd. Er is geen beginnen aan, het is teveel muur en te verwaarloosd.

Naast het slordige bed staat op de grond de foto van de vader, met het horloge en de bril erbij.

88 INT. ROEF GEDEELTE KEUKEN. DAG. 88

Even later. Aleid hangt boven de gootsteen. Ze moet het aanrecht vasthouden om staande te blijven. Ze is slap van misselijkheid en kokhalst, maar er komt niks.

Dat gedreun van die motor. Dat schip dat maar doorvaart.

89 INT. KWEKERIJ. DAG. 89

Damiaan is hard aan het werk, maar het vreemde is dat hij in zijn eentje aan het werk is.

Verderop zit een groep, o.a. de Antillianen, te kletsen. Stanley zit bij zijn vrienden.

Damiaan ergert zich aan het feit dat hij alleen werkt. Dan legt hij het werk neer en loopt naar Stanley.

DAMIAAN

He man, kan je even helpen?

De Antilliaanse vrienden van Stanley volgen aandachtig wat er gebeurt. Stanley reageert geprikkeld.

STANLEY

He, je bent mijn baas niet!

En hij draait zich demonstratief weer naar zijn vrienden. Damiaan schuttert nog wat. Terwijl hij wegloopt:

MAN 1

Berenboot.

Damiaan draait zich verbaasd om. Heeft Stanley over hem gepraat?

Maar niemand let meer op hem. Damiaan loopt maar weer terug naar de pallets, een beetje ongelukkig. Vet leuk werk?

90 EXT. RIETVELD ACADEMIE. DAG - VERVALLEN 90

91 INT. ROEF SCHIP. DAG. 91

Andere dag, zaterdagochtend. Het schip vaart. In de roef dreunt de motor. Aleid wast de ontbijtboel af en ruimt op. Roel is boven in de stuurhut.

ALEID

Jongens, moeten jullie je niet eens gaan aankleden?

Vita en Wouter hangen in pyjama op de bank. Ze vervelen zich, hangen over elkaar heen, vechten en lachen. Aleid probeert zich niet te ergeren.

ALEID (CONT'D)

Jongens?

Geen reactie. Ze rollen over elkaar heen. Het is niet echt plezier, het is verveling. Aleid zet een kopje in een bovenkastje.

VITA

Nee, die hoort daar niet, die zetten wij altijd links.

Door het gestoei op de bank valt een lamp om.

Nu heeft Aleid er genoeg van en ze loopt resoluut naar de stuurhut.

92 INT./ EXT. STUURHUT EN RIVIER. DAG.

92

In de stuurhut het gebruikelijke lawaai van de marifoon, waar Roel voortdurend mee in gesprek is. Aleid trekt de deur naar de roef dicht en laat zich niet ontmoedigen.

ALEID

Het zijn jouw kinderen, jij moet je ermee bezig houden. En niet doorvaren als ze er zijn. Je moet ze aandacht geven. Ik ben achttien jaar moeder geweest, ik ben klaar.

Hij zucht en zegt niets, maar vindt dit duidelijk stomvervelend gedrag van haar.

Vita doet de tussendeur open en komt de stuurhut binnen.

ROEL

Ha, lieverd, kom je bij je vader zitten?

Het meisje klimt op zijn schoot. Roel kijkt naar Aleid: hij bemoeit zich toch met zijn kinderen?

Aleid kan niets meer zeggen en gaat naar beneden.

93 INT. RUIMTE DAMIAAN PAND NOORD. DAG.

93

Tegelijkertijd. Damiaan zet in de doucheruimte de hete douche aan. Hij trekt snel en rillend zijn pyjama uit en gaat onder de hete douche staan warm worden.

Stoom dampt van Damiaan af als hij de ijskoude ruimte weer instapt.

Er liggen formulieren veronachtzaamd op de grond. We lezen: Hogeschool voor de Kunsten, Rietveld academie. Er valt een druppel op.

94 INT. BADKAMERTJE BIJ ROEF. DAG.

94

Even later. Ook Aleid is omhuld door stoom. Ze is in het kleine bad gaan zitten. Opgepropt zit ze daar en leunt achterover. Deint heen en weer met de bewegingen van het schip.

Ineens glijdt er een stille schaduw in het gangetje voorbij. Ze luistert. Waarom zegt die persoon niks?

Het blijft raar stil. Alleen een soort geritsel. Ze gaat voorzichtig staan, stapt uit bad en slaat een handdoek om zich heen.

Ze kijkt in de richting van haar slaapkamertje en ziet daar haar tas op de vloer staan. Plotseling bukt Wouter zich vanachter de deur naar voren en steekt zijn hand in haar open tas. Aleid schrikt zich wezenloos en slaakt een kreet.

ALEID

He!!

Hij schrikt ook hevig. Herstelt zich sneller dan zij. Ze loopt op hem af. Hij kan nergens heen.

ALEID (CONT'D)

Wat doe je?!

WOUTER

Ik doe niks.

ALEID

Je zit in mijn tas!

WOUTER

Dom wijf.

Hij wurmt zich langs haar en verdwijnt naar boven, naar de stuurhut, waar Roel en Vita gezellig zitten te kletsen en door het lawaai niets gemerkt hebben. Aleid trekt de deur van de badkamer achter hem dicht en doet hem op slot. Stoom dampst van haar af in het koude hokje.

Ze checkt haar portemonnee, maar de jongen is niet zover gekomen. Ze is compleet van slag.

95 INT./ EXT. STUURHUT EN IJSSELMEER. DAG.

95

Aleid heeft zich aangekleed en komt de trap op naar de stuurhut. Ze heeft haar tas meegenomen. Wouter stuurt en Roel zit nog altijd met Vita op zijn schoot. Het meisje praat in de marifoon.

Ze varen inmiddels midden op het IJsselmeer en er is nergens land te zien.

Aleid aarzelt, zal ze het Roel gaan zeggen? Roel ziet de tas.

ROEL

Moet je ergens heen?

Hij lacht, wil haar naar zich toe trekken.

ALEID

Ik ga even naar buiten.

Hij knikt bevreemd. Ze gaat naar buiten. Maar waar moet ze heen?

96 EXT. SCHIP ACHTERDEK MET AUTO, IJSSELMEER. DAG. 96

Om bij te komen gaat ze in haar eigen auto zitten die boven op het achterdek staat. Ze doet het portier open en ziet op de passagiersstoel de koffer met kindertekeningen staan.

97 INT./ EXT. AUTO OP DEK, IJSSELMEER. DAG. 97

Aleid zit in haar auto. Ze veegt een traan weg. Vanuit de auto bekijkt ze de immense watervlakte. Naast haar de koffer. Haar hand speelt met de gesp.

Achter haar hebben Roel en zijn kinderen in de stuurhut eerst niks in de gaten. Dan draait Vita zich om en ontdekt Aleid. Ze waarschuwt Roel, die draait zich om. Ook Wouter kijkt nu. Vanachter de ruit van de stuurhut kijkt het gezin toe.

Roel lijkt teleurgesteld.

Maar Aleid zit met haar rug naar hen toe en ziet dat niet.

Even later ziet ze Roel in de zijspiegel aankomen.

Hij trekt het portier open en ziet haar tranen. Lief:

ROEL

Wat is er toch met je?

ALEID

Ik wil naar mijn eigen kind. Kan je me aan wal zetten?

Zijn gezicht. Hier?

98 EXT. ERGENS AAN WAL BIJ HET IJSSELMEER. DAG. 98

Aleid staat aan wal en kijkt toe hoe Roel vanaf het schip met de kraan haar auto op de wal zet.

99 EXT. AUTO OP KADE BIJ SCHIP. DAG. 99

Roel en Aleid staan bij elkaar op de kade, naast de auto. Damiaans koffer ligt nog steeds op de stoel.

Op het schip volgen Vita en Wouter vanuit de stuurhut wat er op de kade gebeurt. Aleid probeert haar tranen in te houden. Ze omhelst Roel.

ALEID

Het is niet zo makkelijk. Het komt wel goed. Ik doe heus mijn best.

ROEL

Het moet ook een beetje vanzelf
gaan.

Ze kussen elkaar.

ALEID

Het heeft tijd nodig.

100A EXT. PAND NOORD. DAG. 100A

Aleid komt in haar auto aanrijden op het terrein bij het grote gebouw.

100B EXT. PAND NOORD/DEUR. DAG 100B

Niet veel later staat ze met de koffer in haar hand voor het gesloten pand. Ze pakt haar mobiel, maar aarzelt.

Dan komt er een TWEETAL POOLSE BOUWVAKKERS naar buiten. Aleid glipt naar binnen.

101A INT. GANGEN PAND NOORD. DAG. 101A

Aleid loopt door de gangen van het desolate pand.

Ze kijkt - nogal geschrokken - zoekend rond. Waar moet ze naar toe? Wat is dit allemaal?

Ergens ziet ze wat SCHARRIGE FIGUREN. Ze gaat er naar toe en vraagt iets. Laat een foto zien. De figuren wijzen haar de andere kant op.

101B INT. GANGEN PAND NOORD/DEUR. DAG. 101B

Even later staat Aleid voor de vervelozе deur waarachter haar zoon schijnt te wonen. Van binnen klinken vertrouwde basgeluiden, dus het zal wel kloppen.

102 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 102

Damiaan zit op zijn bed en heeft zichzelf ingenesteld in een berg oude dekens, als een soort tent. Hij zit te bassen schrijft af en toe iets op. Hij maakt een nieuw nummer.

Dan wordt er op de deur gebonsd. Hij stopt.

STEM ALEID

Damiaan! Nou laat je me er in. Ik ga niet weg.

Het effect is groot. Hij werpt de dekens van zich af en schiet overeind. Kijkt de ruimte rond alsof hij die nu pas goed ziet. De troep is inderdaad verbluffend voor een jongen alleen.

DAMIAAN

Alleen als je je ogen dichthoudt.

STEM ALEID

Kom op.

DAMIAAN

Dan niet.

STEM ALEID

Oké!

Damiaan doet de deur open. Ziet zijn moeder lacherig met gesloten ogen staan, de koffer in haar hand.

ALEID

Hai schat.

Poeslief. Hij pakt haar andere hand vast.

DAMIAAN

Kom maar.

Hij leidt haar naar binnen. Aleid kan er wel om lachen. Ze laat zich leiden.

Hij zet haar op de oude rookstoel, waar inmiddels een oud, laag tafeltje bij staat. Ze plaatst de koffer naast zich. Houdt haar jas aan. Er hangt een stilte tussen hen. Dan:

DAMIAAN (CONT'D)

Wil je een kopje thee?

ALEID

Nou graag.

Als keurige mensen op visite. Ze giechelt. Hij gaat naar het keukenblok. We blijven bij Aleid, die met gesloten ogen de geluiden volgt en probeert te ontdekken hoe het met haar kind is gesteld.

ALEID (CONT'D)

Het is hier niet warm.

DAMIAAN

Vind je?

ALEID

En het ruikt een beetje... muf.

Ze luistert naar haar kind dat thee zet. Bedenkt:

ALEID (CONT'D)

Je hebt toch niet een piercing
laten zetten? Die ik niet mag zien.
Of een tattoo.

DAMIAAN

Ja, ik heb een hakenkruis op mijn
voorhoofd.

Ze lachen allebei. Even als vanouds.

Voorzichtig opent Aleid haar ogen tot een spleet.

Ze ziet haar kind op de rug bezig in de keuken wat
etensresten in een vuilniszak doen, ziet ook dat hij zijn jas
aanheeft, ziet de hulpeloze ongezellige troep in de grote
ruimte. Een puber die te snel uit huis is gegaan. Dan draait
hij zich naar haar om en sluit ze snel haar ogen. Ernstig nu,
bezorgd.

Damiaan komt aanlopen, moet wachten tot het water kookt.
Heeft niks gemerkt. Hij blijft tegenover zijn moeder staan.

DAMIAAN (CONT'D)

Mam? Wat moet die koffer?

Ze schuift de koffer blind naar voren.

ALEID

Zulke lieve tekeningen.

DAMIAAN

Mam, ik ben volwassen, wat moet ik
er mee?

Hij schuift hem terug. Zij doet hetzelfde.

ALEID

Wij hebben geen plek. Je hebt toch
gezien hoe klein het bij ons is.

Damiaan trapt de koffer keihard door de ruimte. De koffer
gaat stuk en vliegt open, de kindertekeningen schuiven over
de vloer.

DAMIAAN

Ik heb hier ook geen plek!

Aleid schrikt, spert haar ogen wijdopen, gaat rechtop staan.
Ziet nu de grote haveloze ruimte in zijn volle omvang.

ALEID

Doe niet zo ontzettend flauw.

Ze zijn nu allebei superdriftig en kunnen niet meer terug.
Damiaan kijkt naar de ravage. Aleid is zo driftig dat ze
opstaat om weg te gaan.

ALEID (CONT'D)
En ruim hier de troep eens op als
je zo volwassen bent.

Zonder te groeten verlaat ze de ruimte.

Als Damiaan opkijkt, smijt ze net de deur dicht. Hij blijft achter met de koffer met zijn kinderspullen - waar zijn moeder geen plaats meer voor heeft.

Achter hem kookt het water.

103A INT./EXT. AUTO EN STRAAT EN HUIS ZUID. DAG VERVALLEN 103A

103B EXT. STRAAT ALEID IN ZUID. DAG VERVALLEN 103B

104 INT. KWEKERIJ. DAG. 104

Damiaan is hard aan het werk op de kwekerij. Hij duwt een zwaar beladen pallet. Tussen Stanley en hem heerst spanning. Stanley lijkt tegenover de Antillianen te willen demonstreren dat hij Damiaans chef is.

STANLEY
Nee man, die moeten daar.

DAMIAAN
Ja dat weet ik wel.

Driftig maakt hij een te scherpe bocht. De stapel begint te schuiven en de bloemendozen vallen bijna op Damiaans hoofd.

Hij stapt achteruit, verliest zijn evenwicht en glijdt uit over de natte, glibberige vloer.

Zijn arm doet vreselijk pijn, is waarschijnlijk uit de kom.

105 INT. KWEKERIJ. DAG. 105

Even later. In een zijkamertje zet een ARTS zijn arm weer in de kom.

Damiaan krijgt een elastische bandage om.

Stanley kijkt toe.

106 EXT. PONT BIJ CS. NACHT. 106

Stanley rijdt hem tot aan de pont bij het CS.

Damiaan stapt uit, met zijn pijnlijke arm tegen zijn lichaam geklemd in de bandage. Hij bukt zich om afscheid te nemen.

DAMIAAN
Bedankt, man.

STANLEY
He, laat me weten als je beter
bent, dan kan je weer meerijden.

DAMIAAN
Ik bel je wel.

Aan zijn toon te horen gaat hij niet meer bellen.

Stanley rijdt weg. Op wat NACHTELIJKE FIGUREN na, is de kade
verlaten.

Met een hand moet Damiaan zijn fiets van het slot halen.

Dan gaat hij met enkele nachtbrakers de pont op.

De pont vertrekt en vaart het IJ op, wordt opgeslokt door
duisternis. Het begint te sneeuwen. De sneeuw onttrekt de
pont aan het zicht.

LENTE

107 EXT./ INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 107

Helder licht. Door de grote ramen is te zien dat buiten de
bomen weer bloesem dragen en de blaadjes frisgroen zijn.

Damiaan, zonder bandage en gekleed in trainingsbroek en t-
shirt, komt binnen met wat post. Hij pakt er een briefkaart
uit en bekijkt die. De briefkaart stelt een vitaal en kleurig
Mexicaans schilderij voor. Hij draait de kaart om. We lezen:

"Ben je toegelaten op de academie? Laten we kunst maken. Hier
weten ze wat kleur is. Wat weten wij? Kus, Desie."

Damiaan staart naar de tekst. Ineens herinnert hij zich iets.

Hij duwt en schopt wat rotzooi weg bij zijn bed en begint
koortsachtig te zoeken.

Dan haalt hij ergens tussen de troep de verkreukelde en
bemorste papieren van de Rietveld uit.

Hij strijkt ze glad en begint ze te lezen.

108 INT./ EXT. SCHIP OP RIVIER BIJ SLUIS. DAG. 108

Aan de oever buigen de begroeide struiken in de wind. Het is
een zonnige dag.

Het schip vaart naar de sluis, Roel prepareert de
stootwilgen.

Aleid staat in de stuurhut en vaart het schip vakkundig de sluis binnen.

109 INT./EXT. STUURHUT EN SCHIP IN SLUIS. DAG. 109

Even later moeten ze wachten in de sluis. De zon schijnt door de ramen van de stuurhut naar binnen. Aleid zit op de schipperstoel en telefoneert met Damiaan. Ze lacht naar Roel die buiten met de sluiswachter praat. De stemming is goed.

ALEID

Schatje, als jij naar de Rietveld gaat en zo'n basisbeurs is niet voldoende, dan verzinnen we daar wat op (wat dan?) Weet ik nog niet, maar als jij gaat studeren, ga ik jou helpen, wat dacht je dan? (Dat is fijn, dank je wel)

110 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 110

Tegelijkertijd is Damiaan bezig aan het ontwerp dat hij bedacht heeft. Hij verwerkt allerlei rommel uit zijn ruimte in een 'kunstwerk'. Ondertussen heeft hij zijn moeder aan de lijn.

DAMIAAN

Mam, wat doe je op je verjaardag?
(Ik wou maar eens een feest geven)
Leuk. Op de boot? (Ja. Kom je ook?)
Wie komen er? (the usual suspects
en natuurlijk wat vrienden van
Roel)

De berg lege colaflessen is gigantisch en echt schoon en netjes zal het er wel nooit worden. Toch lijkt hij het meer naar zijn zin te hebben. De briefkaart van Desie hangt aan de muur.

DAMIAAN (CONT'D)

En die kinderen? (Ja die ook) O.
(Jij komt toch ook?) Ik weet nog
niet. (Ik wil heel graag dat je
komt) Ik zal er over nadenken. Doei
mam. (dag lieverd)

Hij blijft nog even staan peinzen. Vlakbij de kleurige briefkaart. Hij kijkt er naar.

110A EXT. RIVIER BIJ SLUIS. DAG. 110A

Even later is het schip alweer aan het varen. Aleid stuurt en Roel spuit de dekplaten schoon.

Op de achtergrond verdwijnt de sluis uit het zicht.

111 INT./EXT. STUURHUT EN SCHIP OP RIVIER. DAG. 111

Aleid kijkt naar buiten waar Roel met de spuitslang dichterbij komt. Ze corrigeert geroutineerd hun koers met de stuurpook.

Dan gaat haar telefoon. Ze ziet wie het is en neemt op.

ALEID

Was je nog wat vergeten? (Mam, ik kom heus wel op je verjaardag, hoor) Echt waar?! (Ja, wat dacht je dan)

Haar gezicht begint te stralen. Ondertussen spuit Roel onverwacht ook de ramen van de stuurhut, waardoor ze ineens in een soort wasstraat zit.

Ze lachen naar elkaar door het raam heen. Het licht van de zon schijnt door de nevel van de waterdruppels.

ALEID (CONT'D)

Je hebt geen idee hoe blij je me nu maakt! (Hoe laat moet ik komen?) Het begint om een uur of zeven, maar je komt maar wanneer je wilt. (Oké. Doei) Dag schat!

Nu is ze euforisch. Ze werpt Roel een kushand toe die hij lachend pareert.

112 INT. SUPERMARKT NOORD. DAG.- VERVALLEN 112

113 INT. GANGEN PAND NOORD. DAG. 113

Het gebouw lijkt helemaal verlaten. Damiaan heeft zijn fiets mee naar binnen genomen en fietst balorig door de gangen.

Dan ziet hij ergens een JONGEN die ook vaak met Desie meehielp en in haar buurt rondhing. Hij fietst naar hem toe.

DAMIAAN

He, gast, weet jij hoe het met Desie gaat?

JONGEN

Die is nu door Mexico aan het trekken met een of andere Mexicaan. De zoon van die schilderes.

DAMIAAN

O. Bedankt.

Damiaan maakt een U-turn en fietst weg.

114 INT. RUIMTE DAMIAAN. DAG. 114

Als hij met zijn fiets binnenkomt in zijn ruimte, ziet hij zijn beginnend 'kunstwerk' staan. Het lijkt nergens op. Shit.

Hij drinkt de laatste slappe cola uit een fles en dumpst ook die fles bij de andere flessen.

Zakt ontmoedigd op zijn matras. Grijpt verslagen naar zijn basgitaar en gaat zitten spelen.

115 EXT. SCHIP HAVENS OOST. NACHT. 115

A) Op de kade en op het schip zijn lampions opgehangen. VERJAARDAGSGASTEN staan op de kade te lachen en te drinken. Het ziet er geanimeerd uit. Rob speelt saxofoon.

Het is een geslaagd feest met leuke mensen, meest veertigers. We zien behalve Roel, Vita, Wouter, Rob en de tweeling, ook allerlei andere vrienden van Aleid, waarvan sommige ook op de picknick waren.

Aan een tafel op schragen staan Aleid en Mea hapjes klaar te maken. Flarden van hun conversatie.

MEA

Hoe laat zou hij komen dan?

ALEID

Dat heeft hij niet gezegd. Hij komt wel.

Aleid checkt haar mobiel, maar niemand heeft haar gebeld.

B) Het is enige tijd later, iedereen danst.

Van Morrison zingt: 'Have I told you lately that I love you?' Roel en Aleid dansen innig, dicht tegen elkaar. Roel merkt dat Aleid afgeleid is.

ROEL

Waarom bel je hem niet?

ALEID

Ik peins er niet over.

Ze dansen door.

ROEL

Have I told you lately that I love you?

Ontroerd kust Aleid hem.

116 INT. ROEF. NACHT- VERVALLEN 116

117A EXT./INT. KADE EN SCHIP. NACHT. VERVALLEN. 117A

117B EXT. KADE. NACHT 117B

Nog later. De gasten zijn vertrokken. Aleid en Mea ruimen op. Roel is bezig met glazen verzamelen.

Ineens barst Aleid in tranen uit. Mea gaat naar haar toe en slaat haar arm om haar zus heen.

Roel richt zich op om te zien wat er aan de hand is. Hij trekt vragend zijn wenkbrauwen op.

Mea spelt geluidloos het woord: Damiaan.

ROEL

Hoe krijgt hij het voor elkaar.
Verwende rotjongen.

Mea gebaart dat hij Aleid maar even moet laten. Hij schokschoudert en gaat door met opruimen.

118 INT. GRAND CAFE. DAG. 118

In een Grand Café boordevol KLANTEN probeert Damiaan niet te laten merken dat hij het serveren nog niet beheerst. Hij laveert met een zwaar blad met bestellingen naar een tafeltje en zet glazen witte wijn en olijven neer.

KLANT

We hadden thee besteld.

Damiaan verontschuldigt zich en pakt alles weer terug. Vanaf een andere tafel gebaren mensen dat ze willen betalen.

DAMIAAN

Ik kom er aan.

Wanhopig kijkt hij de drukke zaak rond, voor wie zijn deze glazen nou alweer? Verderop houdt een CHEFFIN hem nauwlettend in de gaten.

119 EXT. PAND NOORD. DAG. 119

Aan het einde van die middag komt Damiaan doodmoe aanfietsen, met plastic zakken met eten aan zijn stuur.

Tot zijn verrassing stapt uit een geparkeerde auto zijn tante Mea. Hij botst zowat met zijn fiets tegen haar op.

Ze heeft nogal een onverzettelijke blik in haar ogen.

120 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG.

120

Mea wandelt op haar gemak door zijn ruimte. Op de grond liggen de kindertekeningen uitgespreid. Het kunstwerk ligt in een hoek, met een paar andere mislukte experimenten. Bij het bed de basgitaar met muziekpapier vol notaties.

MEA

Hoe denk jij dat zij zich voelt als
jij niet komt? Je had het beloofd.

Bij de oude rookstoel staat nu ook een oud, doorgezakt bankje. Daarop zit Damiaan.

DAMIAAN

Ik was het vergeten.

MEA

Geloof je het zelf?

DAMIAAN

Dat gedoe met die boot.

MEA

Zo makkelijk heeft Aleid het ook
niet, hoor. Die zit met twee
vreemde kinderen en die mist jou.

Dat verbaast hem.

Mea is bij het matras en ziet de foto van de vader staan. Ze pakt hem op en kijkt ernaar.

MEA (CONT'D)

Het is allemaal te snel gegaan met
jullie.

Ze zet de foto weer neer en gaat naast haar neef zitten.

DAMIAAN

Is ze kwaad?

MEA

Ze mist je. Ze mist je vreselijk.

Dat raakt Damiaan, hoewel hij zijn 'cool' bewaart tegenover Mea. Ze ziet zijn worsteling en slaat joviaal op zijn knie.

MEA (CONT'D)

Je woont hier te gek. Fantastische
ruimte. Ik ben jaloers.

Ze staat op, moet weer door. Ze ziet de gigantische berg lege colaflessen en moet er om lachen.

MEA (CONT'D)

Je moet alleen je troep opruimen.

Bij het weggaan omhelzen ze elkaar. Ze woelt door zijn haar.

MEA (CONT'D)

Bel haar op.

121 EXT. SCHIP HAVENS OOST. DAG. 121

Zondagochtend. Damiaan heeft zijn fiets tegen een boom gezet en klimt op het schip.

Hij loopt over het gangboord naar de stuurhut. Er is niemand te zien. Hij klopt op de deur van de stuurhut.

Roel verschijnt vanuit de roef. Heel verbaasd hem te zien. Doet open. Met duidelijke reserve:

ROEL

Kijk aan. Wie hebben we daar.

Damiaan doet braaf zijn schoenen uit en laat ze buiten staan. Hij gaat achter Roel aan naar binnen.

122 INT. ROEF SCHIP. DAG. 122

Er staat rustige klassieke pianomuziek op, kranten liggen uitgespreid, restanten van een heerlijk ontbijt op tafel, prettige zondagochtendsfeer. Roel komt met een bevreemd gezicht binnen. Aleid weet niet wat ze ziet als haar zoon achter hem aan de trap afkomt.

DAMIAAN

Mam, sorry, ik was je verjaardag vergeten, ik wil het goedmaken.

Hij overhandigt haar een envelop.

ALEID

Lieverd. Dank je.

Ze pakt het uit, bekijkt het.

ROEL

Wat is het?

ALEID

Een treinarrangement naar Antwerpen voor twee personen, volgend weekend.

ROEL

Volgend weekend hebben we de kinderen. Dan kan ik niet.

Damiaan wijst naar zijn moeder en hemzelf.

DAMIAAN
Het is voor ons twee.

O! Ze kunnen er alledrie om lachen. Aleid kust haar zoon ontroerd.

ALEID
Kan je dat wel betalen, een
vreselijk duur cadeau!

DAMIAAN
Ik werk.

Aleid kijkt naar Roel. Vindt hij het oké? Roel kan niet anders dan joviaal reageren.

ROEL
Gaan jullie maar lekker. Ik doe de
kids.

Aleid omhelst Damiaan. Over haar schouder kijkt hij Roel aan. Iets van triomf kan hij niet verbergen.

123 INT. STATION ANTWERPEN. DAG. 123

In het mooie station van Antwerpen staat de trein uit Amsterdam. Aleid en Damiaan verlaten de trein en lopen door de stationshal. Ze hebben weekendtassen bij zich. Ze kletsen en lachen en het lijkt als vanouds tussen hen.

124 EXT. STATION ANTWERPEN. DAG. 124

Al praten lopen ze naar buiten de mooie stad in. Nu horen we het gesprek:

DAMIAAN
Het was vervelend werk. Je voeten
zijn altijd nat, ook al heb je
waterdichte schoenen aan. Het is
koud. Dus toen dat gebeurde met
mijn arm dacht ik, ik ga niet meer.

ALEID
Wat met je arm?

Oei, versproken. Damiaan aarzelt.

DAMIAAN
Mijn arm was uit de kom geschoten.

ALEID
Waarom weet ik dat niet?

DAMIAAN

Hij zat er z- weer in, hoor.

ALEID

Wie deed dat dan? Hoe ging dat dan?
Waar was je?

DAMIAAN

Gewoon. Op de eerste hulp. Mam,
laat nou maar.

Aleid moet zich hiervan herstellen. Dat ziet hij ook wel. Ze glijden over het moment heen. Steken het plein over naar een terras. Lopen van ons weg.

Aleid raakt zacht de rug van haar zoon aan.

125A INT. HOTELKAMER ANTWERPEN. DAG. SCHEMER. VERVALLEN 125A

125B INT. HOTELKAMER ANTWERPEN. SCHEMER VERVALLEN 125B

126 INT. RESTAURANT ANTWERPEN. NACHT. 126

Aleid voelt zich een prinsesje. Haar zoon heeft haar meegenomen naar een indrukwekkend restaurant. Gedempte sfeer, kroonluchters, witte, gesteven tafellakens. Ze kijkt stralend om zich heen. De stemming is perfect. Damiaan vecht met zijn vis, die vol graatjes zit. Het is een puinhoop op zijn bord. Hij grijnst verlegen.

DAMIAAN

Je hebt me nooit geleerd hoe ik vis moet schoonmaken.

ALEID

Wel honderd keer. Ik zie ons nog zitten. Maar je zei alleen maar: 'Ja, dat weet ik wel.'

Ze lachen. Dan klinkt vanuit haar tas de triltoon van Aleids mobiel. Ze kijken elkaar aan. Shit.

DAMIAAN

Mam. Doe uit.

ALEID

Ik zeg wel dat ik later terugbel.

Ze pakt het mobiel en neemt het met gedempte stem aan.

ALEID (CONT'D)

He, schat, kan ik jou later terugbellen? (Ja, maar Vita is ziek) Ach, wat heeft ze?
(MORE)

ALEID (CONT'D)

(Hangerig en buikpijn) Ach. En koorts? (Dat weet ik niet) Zou je dat niet even opmeten dan? (Denk je dat het nodig is?)

Met een verontschuldigende blik naar haar zoon verwijderd ze zich naar het portaal bij de uitgang.

De rest horen we niet meer. Damiaan zakt zuchtend achterover in de bank. Hij ziet zijn moeder staan bellen in het portaal.

Er zit niets anders op dan wachten.

Aleid komt terug bij de tafel.

DAMIAAN (CONT'D)

Doe je hem nu uit?

ALEID

Vita is ziek. Hij is bezorgd. Hij is aan het varen, hij kan niks doen. En ik ben er niet. Vervelend. Nemen we koffie?

DAMIAAN

Ik hoef niet meer.

Ze ziet zijn chagrijn. Voelt zich ook wel schuldig.

ALEID

Zullen we wodka gaan drinken? In een heel erg café? Ik trakteer.

Dat lijkt hem wel leuk.

127 EXT. RESTAURANT ANTWERPEN. NACHT.

127

Ze komen het restaurant uit. Ze zoent haar zoon op de wang.

ALEID

Dank je wel, lieve schat. Dit was super. Okay, waar zijn de foute kroegen?

Ze slaan af naar links. Op dat moment gaat opnieuw haar telefoon. Aleid, die wel voelt dat hij er niet meer tegen kan, wendt zich af terwijl ze aanneemt.

ALEID (CONT'D)

Hé, hoe gaat het daar? (Ze heeft 38.5) O, dat valt mee, dat is niet zo hoog. (Maar ze kan niet slapen, wat moet ik doen?) Zorg dat ze niet te warm ligt, misschien moet je haar bij je op de bank leggen...

Geïrriteerd grist Damiaan de telefoon uit haar handen en doet hem uit. Dit maakt Aleid woedend.

ALEID

Ben jij gek geworden! Geef hier!

DAMIAAN

We zouden toch samen iets doen!

ALEID

Terug! Hier met dat ding!

Hij geeft Aleid haar mobiel terug.

DAMIAAN

Weet je wat? Hier! De mazzel. Ik ga. Ik zie je morgen.

Voordat ze kan reageren, draait hij zich om en loopt de nacht in.

Aleid kijkt verbluft hem na. Ze blijft alleen achter. Haar telefoon gaat opnieuw.

128 EXT. STRATEN VAN ANTWERPEN BIJ CONCERTGEBOUW. NACHT- 128
VERVALLEN

129 INT. CONCERTGEBOUW ANTWERPEN. NACHT - VERVALLEN 129

130 EXT. KROEG IN ANTWERPEN. NACHT. VERVALLEN 130

131 EXT. KADE ANTWERPEN. NACHT. VERVALLEN 131

132 INT. GRAND CAFE IN ANTWERPEN. NACHT. VERVALLEN 132

133 INT. GANG HOTEL ANTWERPEN. NACHT. 133

Aleid loopt door de slecht verlichte gang op weg naar haar kamer.

Ze passeert Damiaans kamer. Ziet aan de onderkant dat er licht brandt. Ze aarzelt.

134 INT. HOTELKAMER DAMIAAN ANTWERPEN. NACHT. 134

Bij Damiaan staat de televisie aan, zonder geluid. Hij hangt schuin in zijn bed. Hij ziet de schaduw van zijn moeder aan de onderkant van zijn deur.

Hij aarzelt. Zegt niets.

Er wordt zacht op de deur geklopt. Hij zegt niets.

Dan doet hij het licht uit.

135 INT. GANG HOTEL ANTWERPEN. NACHT. 135

A) Aleid blijft nog even staan. Zou hij erop terugkomen?

Maar het licht in zijn kamer blijft uit.

ALEID

Welterusten.

Moedeloos loopt ze naar haar eigen kamer.

B) INT. KAMER DAMIAAN HOTEL ANTWERPEN. NACHT.

Met uitsluitend het licht van de tv aan, zit Damiaan op zijn bed. In de kamer ernaast hoort hij zijn moeder telefoneren met Roel. Het is niet goed te verstaan en tegelijkertijd overduidelijk: het gaat over hem en dat het zo kinderachtig is van hem. Ad random, bv:

ALEID

Ik ben nu terug in het hotel, maar hij wil niet met me praten. Hij deed daarnet het licht uit toen ik aanklopte. Flauw, bah. Kinderachtig. Zo onvolwassen. Ik snap soms niet waar hij mee bezig is, ik laat hem maar even in zijn sop gaarkoken. Hoe is het met Vita?

Hij zet de tv uit. Donker. Hij gaat in bed liggen.

Hoort zijn moeder lachen.

136 INT. TREIN IN STATION ANTWERPEN. DAG - VERVALLEN 136

137A INT. CENTRAAL STATION AMSTERDAM. DAG. 137A

Aleid en Damiaan stappen zwijgend uit het station en lopen iets verwijderd van elkaar het stationsplein op.

In de oostgang van het CS, tussen alle bouwwerkzaamheden, staan Aleid en Damiaan tegenover elkaar voor het afscheid.

DAMIAAN

Mam, ik wil het contact verbreken.

Aleid zwijgt, zet zich schrap.

DAMIAAN (CONT'D)
Ik wil je een tijd niet zien.

Ze is murw. Protesteert niet.

DAMIAAN (CONT'D)
De navelstreng doorsnijden.

Ze knikt. Het was om te lachen als het niet zo verdrietig was.

ALEID
Ja, dat lijkt me een goed idee.

Dat is niet helemaal wat hij had verwacht, maar hij kan er niets op zeggen.

DAMIAAN
Doei.

ALEID
Succes.

Ze staan nog even zwijgend tegenover elkaar, maar draaien zich dan om en verwijderen zich van elkaar in de menigte.

137B INT. CENTRAAL STATION AMSTERDAM. DAG. VERVALLEN. 137B
ZOMER.

138 EXT. SCHIP OP KETELMEER. DAG. 138
Een zomerse zondagmiddag. In de verte, aan de oevers van het meer, zijn de bomen weer volop begroeid en de weilanden sappig groen.

Op de plek waar Aleid eerder zo'n heerlijk weekend heeft doorgebracht met Roel, liggen ze nu voor anker met de kinderen. Het schip is zwaar geladen en ligt diep.

Roel is in het water. Vrolijk geschreeuw, het water is nog koud. Zijn kinderen zitten in de rubber boot die bij het schip hoort.

Aleid zit op dek, in haar badpak, met haar voeten in het water. Diep in gedachten kijkt ze hoe haar voeten onder water verdwijnen. Ze lijkt niet veel zin te hebben zich bij het gezin te voegen.

VITA
Koud! Ik wil naar Tenerife!

Roel heeft een duik genomen en verschijnt plotseling vlak bij Aleid. Grijpt haar benen en wil haar in het water trekken.

Aleid lacht en spartelt en houdt zichzelf aan een dekplaat vast.

VITA (CONT'D)
Pap, heb je al geboekt?

Roel gaat door met Aleid plagen.

ROEL
Kom, zwemmen, slappeling!

VITA
Pap, heb je Tenerife al geboekt?

Nu moet hij wel antwoord geven.

ROEL
Ja.

Het gezicht van Aleid. Ze weet hier niets van.

ALEID
Tenerife?

VITA
We gaan met Pappa altijd naar
Tenerife.

ALEID
Wanneer?

ROEL
In de zomervakantie. Dat is
traditie.

VITA
Heb je wel hetzelfde appartement
genomen? Dat had je beloofd.

Aleid staat met een ruk op en loopt naar de stuurhut.

Roel ergert zich aan haar, maar houdt zich op de vlakte vanwege de kinderen. Aleid hoort hem nog net tegen Vita zeggen:

ROEL
Hetzelfde appartement. Had ik
beloofd.

Ze gaat de stuurhut binnen en slaat de deur achter zich dicht.

Roel hijst zich uit het water op dek en komt driftig achter haar aan.

De kinderen in het water merken dat er iets is.

139 INT./ EXT. STUURHUT EN KETELMEER. DAG.

139

Boos en druipend staan Roel en Aleid tegenover elkaar in de stuurhut. Woedend zijn ze, allebei, maar ook geremd door de aanwezigheid van de kinderen in het water, die de stuurhut nauwlettend in het oog houden.

ALEID

Waarom heb je niet aan mij gevraagd wat ik wilde? Misschien wil ik iets anders? Met jou alleen op vakantie bijvoorbeeld? Misschien wil ik reizen!

ROEL

Luister nou. Vorig jaar konden ze niet vanwege Bali. Het is traditie. Ze verheugen zich er op. Wat kan ik doen?

ALEID

Hoe lang gaan jullie?

ROEL

Jullie, is het nu jullie? Je gaat toch mee? Vier weken.

ALEID

Vier weken? Dat had je toch minstens met mij moeten overleggen?!

Roel beduidt dat Aleid haar stem moet dempen.

ROEL

Ik overleg me al de blaren op mijn tong met Ingrid! Jezus! Ik doe zo mijn best!

Hij houdt met een schuin oog zijn kinderen in de gaten. Aleid is zo ongelukkig dat ze zich niet meer inhoudt.

ALEID

Ik trek dat niet, vier weken met jouw kinderen in een appartement.

Het kwetst hem. Hij verdraagt de belediging niet.

ROEL

Weet je wat?

Hij gebaart dat ze het verder maar uit moet zoeken en gaat de stuurhut uit, slaat de deur hard achter zich dicht.

ALEID

Zonder mijn eigen kind, bedoel ik!

Ze wankelt en doet zich pijn aan het haakje waar ze zich tijdens hun vrijpartij ooit ook al pijn aan deed. Ze wrijft over haar arm. Geen Roel die er zacht op kust deze keer.

140 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 140

De ramen staan wijdopen. Zonlicht bulkt naar binnen en geeft de ruimte een vriendelijk aanzicht. Hoewel het er nog steeds niet opgeruimd is, is het wel leefbaarder geworden. Er staat zowaar een werkblad op schragen. Daar liggen wat kinderlijk abstracte acrylschilderijen op te drogen.

Damiaan is geconcentreerd bezig aan een volgend schilderij, dat niet veel beter lijkt te worden.

Zijn deur naar de gang staat ook open, het is warm. Drie JONGENS (die we eerder in het pand gezien hebben bij het lassen met Desie) lopen langs met kratten bier. Als ze hem zien, stoppen ze.

JONGEN

He, jij speelt toch basgitaar?

Damiaan knikt.

141 EXT. PAND NOORD. DAG. 141

Einde van de middag. Damiaan zit gelukkig met die jongens temidden van een groep BEWONERS muziek te maken. Vanwege het mooie weer hebben ze banken naar buiten gesleept en een vuur gemaakt waarop worstjes geroosterd worden.

Zodra Damiaan zijn bassen onder de andere instrumenten laat klinken, wordt het muziek. Hij geniet.

142 INT. GRAND CAFE. DAG. 142

De maandag daarop heeft Damiaan dienst in het Grand Café dat gevuld is met PERSONEEL EN KLANTEN. Hij loopt met een dienblad vol vuile kopjes door zijn werkgedeelte en ziet niet hoe achter hem Aleid binnenkomt.

Aleid ziet hem wel, maar durft hem niet aan te spreken. Terwijl hij naar de keuken gaat met het vuile serviesgoed, zoekt zij aarzelend een plaatsje bij het raam, in het gedeelte waar ze hem bezig zag.

Damiaan komt terug om bestellingen op te nemen, als hij ineens bij het raam Aleid ziet zitten.

Hij schrikt en aarzelt. Blijft op grote afstand staan. Ze kijken elkaar aan. Aleid lacht verontschuldigend naar hem.

Maar haar zoon keert om en overlegt met een COLLEGA in een werkgedeelte. Wijst besmuikt in de richting van Aleid.

Stil zit ze daar en staart uit het raam.

Even later komt de collega haar bestelling opnemen.

Ze schudt van nee, staat op en trekt haar jas weer aan.

Damiaan, die in het andere gedeelte werkt, ziet het. Even kijken ze elkaar aan. Dan verlaat Aleid de zaak.

143 EXT. SCHIP. SCHEMER.

143

Roel zit op dek aan een gedekte tafel te wachten. Aleid zet vanaf een dienblad een stoofschotel neer.

ALEID

Als ik nou de eerste twee weken op reis ga door Spanje. Dan hebben de kinderen jou twee weken voor zich alleen.

Ze heeft zichtbaar haar best gedaan. De stemming is afwachtend, de toon voorzichtig. Ze willen het allebei graag weer goed hebben.

ALEID (CONT'D)

In Malaga neem ik het vliegtuig naar Tenerife, en dan ben ik er de laatste twee weken gezellig bij.

Roel overweegt deze oplossing serieus. Ze gaat voorzichtig door. Onderwijl zet ze nog meer heerlijks van het blad op tafel.

ALEID (CONT'D)

Iedereen zijn zin.

Hij trekt haar naar zich toe.

Ze zakt opgelucht op zijn schoot.

Ze zoenen elkaar onverwacht heftig. Bijna wanhopig.

144 EXT. SCHIP BIJ SCHELLINGWOUDERBRUG. DAG.

144

Een weekend, ochtend. Roel en Aleid zitten schuin tegen elkaar aan op dek in de zon koffie te drinken. Wouter ligt te zonnen, verdiept in een strip. De stemming is goed. Vita showt trots haar nieuwe snorkel, flippers en duikbril. Applaus, gelach.

ALEID

Staat je goed.

VITA

Heeft mamma gekocht. Voor Tenerife.

ALEID

Hoe laat vliegen jullie? Donderdag,
he? Ik breng jullie naar Schiphol.

VITA

Nee, dat hoeft niet, dat doet mamma
al.

Argeloos. Ze ploft met flippers en al bovenop haar broer.

Aleid kijkt naar Roel. Die haalt zijn schouders op, wat kan
hij er aan doen?

Aleid sluit haar ogen, voor de zon.

145 INT./ EXT. ROEF EN KADE SCHELLINGWOUDE. DAG. VROEGE OCHTEND 15

Het is nog heel vroeg. Roel tilt zijn koffer naar de
stuurhut. Op de kade wordt getoeterd.

ROEL

Ja, ja, ja.

Aleid kijkt door de patrijspoort. Daar staat de auto van de
ex met de kinderen achterin. Als de vrouw naar het schip
kijkt, trekt Aleid snel haar hoofd terug.

Roel komt weer naar beneden. Ze staan tegenover elkaar, het
moment van afscheid. Ze omhelzen elkaar.

ROEL (CONT'D)

Dag meisje.

ALEID

Heb het goed, lieverd.

ROEL

Jij ook.

Er wordt weer getoeterd.

ROEL (CONT'D)

Jezus.

Aleid pakt zijn trui beet.

ALEID

Je trui zit binnenstebuiten.

Lacherig doet hij de trui uit en trekt hem op de juiste
manier aan. Zij helpt hem.

ROEL

Nou, ik ga. Ik bel je als we er
zijn.

Nog een zoen. Aleid wordt onzeker.

ALEID

Het is maar twee weken. Dan ben ik er ook.

ROEL

We bellen.

Dan gaat hij. Zij blijft achter en gaat naar de patrijspoort.

Ze ziet Roel van de loopplank aflopen. Hij kijkt niet om.

Ze ziet hoe Ingrid uit de auto stapt en Roel met een kus op de wang begroet.

Ze ziet hoe ze samen zijn spullen in de achterbak leggen.

Ingrid gaat weer achter het stuur zitten. Roel loopt om naar de passagiersplek. Nu zou hij Aleid kunnen aankijken. Maar hij doet dat niet. Hij buigt zich zijn kinderen op de achterbank, opent het portier en gaat naar binnen.

Hij zit nog niet, of de auto trekt op en rijdt weg.

Aleid blijft alleen achter.

146 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG.

146

Damiaan staat midden in zijn ruimte en kijkt geconcentreerd naar een schilderij dat hij van de berg colaflessen heeft gemaakt.

Het idee is leuk, de uitvoering laat te wensen over.

Balend zakt hij op zijn bed en grijpt zijn basgitaar. Speelt een eigen compositie. Heeft zelf niet door hoezeer hij dan in zijn element is.

147 EXT. SCHIPHOL. DAG.

147

Mea heeft Aleid naar het vliegveld gebracht. Haar auto staat voor de vertrekhal. Aleid zet haar koffer op een kar.

Ze omhelzen elkaar.

ALEID

Hou jij Dami een beetje in de gaten? Zonder dat hij het merkt. Bel je me als er iets met hem is?

MEA

Komt goed.

Aleid loopt naar de vertrekhal. Ze zwaaien.

ALEID

Hij mag het echt niet merken!

Dan gaat ze de vertrekhal binnen.

148 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG.

148

Geluid van stromend water en het gezang van Damiaan die onder de douche staat.

Hij zet de douche uit, droogt zich af en merkt niet dat de deur opengaat en ook niet dat Desie haar hoofd om de deur steekt. Ze kijkt belangstellend naar alle rommel en komt dan binnen.

Op dat moment komt Damiaan in zijn blootje de badkamer uit. Ze staan recht tegenover elkaar.

DAMIAAN

He!

DESIE

He!

Verrast, verlegen en nerveus schiet hij heen en weer tussen zijn kleren aantrekken, de muziek zachter zetten, en haar begroeten. Hij is zo verrast dat hij helemaal niet kan verbergen hoe blij hij is. Desie lacht.

DESIE (CONT'D)

Je bent lekker bezig.

Ze loopt door zijn ruimte en kijkt naar de schilderijen.

DAMIAAN

Voor de toelating.

DESIE

Goed man.

Ook zij lijkt het leuk te vinden hem weer te zien. Ze loopt rond en kijkt naar de puinhoop, in zijn keuken de lege colaflessen, potten met verf, de schimmel, de vieze kleren overal, onopgemaakt bed, pizzadozen.

DESIE (CONT'D)

Woon je hier ook nog?

DAMIAAN

Ja. Kom je vanavond bij me eten?

Zijn eigen moed verbaast hem.

Desie kijkt bedenkelijk naar zijn vieze keuken.

149 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 149

Muziek! Damiaan begint aan een dappere poging om zijn keuken schoon te schrobben.

150 INT. SUPERMARKT. DAG. 150

Damiaan dumpst achter elkaar plastic colaflessen in de lege-flessen-machine. Achter hem staan nog heel wat vuilniszakken vol lege colaflessen.

151 EXT. MARKT NOORD DAG - VERVALLEN 151

152 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. NACHT. AVOND. 152

De ruimte heeft een metamorfose ondergaan. Overal waxinelichtjes. Hij heeft een kleed op de grond uitgespreid en het zo mooi mogelijk gedekt. Twee glazen wijn staan klaar. Het doet denken aan de sfeer die in zijn ouderlijk huis heerste.

DESIE

In Mexico City niks aan de hand,
maar toen we op reis waren, bij de
grens van Guatemala, zijn we
berooft. Jorge was echt alles
kwijt, tot met zijn tandenborstel.

In zijn opgeruimde keuken is Damiaan garnaaltjes aan het bakken. Soms gaat er iets mis, valt een garnaaltje uit de wok, maar toch kun je zien dat hij best een maaltijd kan bereiden. Hij gooit verse pepertjes erbij.

DAMIAAN

Is dat een leuke jongen? Jorge?

Vlakbij hem leunt Desie tegen de muur. Dat maakt hem wel nerveus en hij blijft maar pepertjes bijgooien.

DESIE

Echt wel.

Hij laat niks merken, wakt dapper door. Dan is het klaar.

Hij legt het eten op twee borden en ze gaan op het kleed zitten.

DAMIAAN

Mis je hem niet?

DESIE

Hij komt binnenkort.

Damiaan laat niet merken hoe hem dat tegenvalt. Ze proosten.

DESIE (CONT'D)

Tof om je weer te zien.

Hij knikt, is in de war. Ze drinken. Dan neemt Desie haar eerste hap. Door al die pepertjes is het eten nogal pittig geworden. Ze spert haar ogen wijdopen.

DESIE (CONT'D)

Heet! Scherp!

DAMIAAN

Oh, sorry. Ik dacht dat ze in Mexico...

Hij rent naar het aanrecht en schenkt een glas water voor haar in. Komt bij haar terug. Ze drinkt. Hij zit nu vlak naast haar en kijkt vol spanning toe.

Ze zet het glas neer. Kijkt hem aan. Ineens laat hij zich niet meer tegenhouden en zoent haar. Ze beantwoordt de kus. Dan trekt hij zich ineens terug.

DAMIAAN (CONT'D)

Shit, scherp!

Ze lachen. En gaan toch maar door met zoenen.

Heel voorzichtig, een beetje onhandig, trekt Damiaan haar shirt omhoog.

153 INT. RUIMTE DAMIAAN. NACHT.

153

Die nacht. Er branden nog een paar kaarsen. In het maanlicht zit Desie met een deken om zich heen en een sigaret in haar mond op het matras.

Damiaan zit in de buurt van de versterker en speelt een eigen song op zijn gitaar. Het is mooi. Desie geniet. Als het uit is, klapt ze.

DESIE

Wat ben je vet goed. Weet je dat ik vaak aan jou gedacht heb?

DAMIAAN

O ja? Hoe zit dan met Gorgel?

DESIE

Ben je jaloers?

Hij haalt zijn schouders op, speelt door. Ze plaagt hem.

DESIE (CONT'D)
 Jorge, ja, dat is een knappe
 jongen. Je zult hem wel zien als
 hij komt.

Hij houdt op met spelen. Kijkt haar aan. Baalt. Desie laat de
 stilte even hangen.

DESIE (CONT'D)
 Hartstikke gay.

Ze barst in lachen uit.

Opgelucht zet hij de gitaar weg en duikt weer bij haar in
 bed.

154 EXT. TUIN KASTEEL IN Z-SPANJE. DAG.

154

Het is een snikhete dag. Aleid zit op een bank in de
 prachtige tuin die bij een Moors kasteel hoort. Ze zit in de
 schaduw van een palmboom en leest een boek, maar is er met
 haar gedachten niet bij. Geen toerist in de tuin, het is
 midden op de dag en iedereen is gevlucht voor de hitte.
 Alleen een Afrikaanse tuinman staat hunkerend te harken in
 haar buurt.

Dan wordt ze gebeld. Ze legt haar boek weg en pakt haar
 mobiel.

ALEID
 He schat, dat is vroeg, zijn jullie
 niet naar het strand? (De anderen
 wel, maar ik wil iets met jou
 bespreken) Wat is er dan? (ik vind
 het erg om je dit te zeggen, maar
 ik heb een probleem met onze
 relatie) Hoe bedoel je? (Ik vind
 dat we uit elkaar moeten)

Ze schiet recht overeind, hevig in de war. De zon schijnt
 door de palmladeren heen en verblindt haar.

ALEID (CONT'D)
 Wat zeg je nou? Ik versta je niet.
 Wat bedoel je?!

Op dat moment piept de batterij van haar mobiel.

ALEID (CONT'D)
 Godverdomme. Mijn batterij is bijna
 op. Roel,... o, shit!

De telefoon is dood. Zeer nerveus wekt ze het ding tot leven.
 Eindelijk verbinding.

ALEID
Mijn batterij is bijna leeg. Wat is
er aan de hand?!

Met een gekromde rug van spanning luistert Aleid naar Roel
aan de andere kant.

ALEID (CONT'D)
(Ingrid is hier. We gaan
het opnieuw proberen. Het
is beter voor de
kinderen) He? Ik snap het
niet. Wat doet zij daar?
Was ze dat van plan? Wist
jij dat? (Ik vind het zo
naar voor je, maar ik
vind niet dat het goed
gaat met ons.)

Ze luistert. De batterij piept weer.

Aleid kan nauwelijks ademen. Fluistert.

ALEID (CONT'D)
Roel... Roel... Ik kom naar je toe.

Nog een piep. De tijd dringt.

ALEID (CONT'D)
(Ik wil niet dat je hier komt)
Waarom niet? (Omdat Ingrid en de
kinderen hier zijn) En wij dan?
(Ik denk dat wij uit elkaar moeten.
Het is beter voor de kinderen)

Hees van ellende:

ALEID (CONT'D)
Roel, Roel, niet doen. Niets
beslissen. Niet zo.

Dan verbreekt de verbinding. Leeg. En geen oplader in de
buurt.

Radeloos staat ze op en rent de tuin uit.

155	EXT. PLEIN DORP IN ZUID-SPANJE. DAG. VERVALLEN.	155
156	INT./EXT. TELEFOONCEL ZUID-SPANJE. DAG. VERVALLEN	156
157	EXT. PLEIN IN ZUID-SPANJE. DAG. VERVALLEN.	157

158A INT. HOTELKAMER 1 ALEID IN Z-SPANJE. NACHT. 158A

In de stilte van de nacht ligt Aleid in foetushouding bovenop haar hotelbed. Met wijdopen ogen en haar mobiel aan haar oor. Ze fluistert, bezweert:

ALEID

Laat me niet vallen. (Ik vind het heel erg dat ik jou dit aandoe, maar ik denk dat het beter is) Laat me niet vallen. (Ik kan niet anders, dat snap je toch wel?)

158B INT. HOTELKAMER 1 ALEID IN Z- SPANJE. NACHT 158B

Uren later heeft ze een stoel bij het open raam geschoven en zit ze half scheef gezakt tegen de leuning. Ze staart blind naar de maan en de sterren.

159 INT. SPAANS REISBUREAU. DAG. VERVALLEN 159

160 EXT. BALKON HOTELKAMER 1 ALEID IN SPANJE. DAG. 160

De volgende dag. Aleid staat op het balkon van haar kamer. Ze toetst een nummer in de telefoon in. Aan de andere kant wordt ze hartelijk begroet. Aleid kan nauwelijks nog spreken.

ALEID

(he, zusje! Hoe heb jij het?) Mea... het gaat niet goed. (wat is er dan, lieverd?)

Het verhaal golft als een panische monoloog naar buiten.

ALEID (CONT'D)

Hij heeft het uitgemaakt, hij wil niet dat ik kom, ik mag niet komen, Ingrid is daar naar toe gekomen, zijn ex, ze gaan het nog een keer proberen, voor de kinderen zegt hij, dus ik vlieg terug naar Holland, want die vrouw is daar en hij wil niet dat ik kom, het is voor de kinderen, maar ik moet nog drie dagen, en je mag niets tegen Damiaan zeggen, want die wil de navelstreng doorsnijden, maar wat moet ik doen, Mea, wat moet ik doen...?

Ze hyperventileert. Stikkend van paniek luistert ze naar haar zus aan de andere kant.

161 INT. RUIMTE DAMIAAN NOORD. DAG. 161

Damiaan en Desie zijn samen ingespannen bezig met het inpakken van zijn werkstukken in bolletjesplastic.

Onverwacht komt Mea binnen. Ernstige blik.

Damiaan en Desie kijken op. Wat is er?

162 EXT. BUSSTATION MALAGA. DAG. 162

Namiddag, in de schemer. Het busstation van Malaga. Aleid zit in de stank en de oorverdovende herrie van de bussen. Ze ziet er slecht uit en is onopgemaakt. Ze wappert zichzelf koelte toe met een goedkoop waaiertje.

Ze trekt haar koffers naar een schaduwrand, gaat op de koffer zitten. Zakt half in slaap, zo oververmoeid is ze. Ze laat de tijd verstrijken. Er arriveren verschillende bussen, maar Aleid let niet op.

Een kleine vrouw (OEKRAINSE, 40) tikt haar op de schouders. Gebroken, simpel Spaans met een vreemd accent.

OEKRAINSE

Adonde vas?

ALEID

Colmenar.

OEKRAINSE

Venga, venga.

Ze wenkt Aleid dat haar bus er al staat. Verdoofd pakt Aleid haar koffer en volgt de vrouw. De vrouw beduidt haar dat ze de koffer onderin de bus kan plaatsen en helpt haar.

OEKRAINSE (CONT'D)

Aqui. Venga.

Ze gaat Aleid voor de bus in.

163A INT./ EXT. SPAANSE BUS/ SPANJE. DAG. 163A

De vrouw leidt Aleid langs de CHAUFFEUR en zoekt een plaats tussen de andere PASSAGIERS.

Ze tikt met haar kleine hand op de zitting naast haar, k-m.

Aleid is verdoofd en doet alles wat ze zegt.

De bus vertrekt.

163B INT. EXT. SPAANSE BUS/SPANJE. DAG.

163B

Tijdens de rit pakt de vrouw druiven uit een volle boodschappentas en geeft Aleid één voor één de druiven. Aleid eet de druiven, als een kind. Ze glimlachen naar elkaar.

ALEID

Do you speak English?

OEKRAIENSE

No Ingles.

Aleid knikt. Eet een druif.

ALEID

No Espagnol.

OEKRAIENSE

Soy de Oekraine. Trabajo aqui. Una senora vieja. Limpiar. Vivo en su casa.

Door alle gebaren erbij, begrijpt Aleid wat ze bedoelt. De vrouw kijkt Aleid vragend aan.

OEKRAIENSE (CONT'D)

Tienes ninos?

ALEID

One. A son. Boy.

OEKRAINSE

Guapo? Como tu?

Aleid moet lachen, ze knikt.

ALEID

Si guapo. I miss him. And you?

OEKRAINSE

Dos. Un hicho y una hicha.

Ze pakt trots foto's uit haar tas. Aleid ziet een jongen en een meisje in de puberleeftijd.

ALEID

Guapo. Beautiful. They live also here? Aqui?

OEKRAINSE

In Oekraine.

Aleid kijkt haar aan. Begrijp ze dit goed?

OEKRAINSE (CONT'D)

Hace dos anos que no los he visto.

ALEID

You have not seen them for two
years?

De vrouw knikt. Niets van wat ze vertelt klinkt klaaglijk,
eerder berustend.

OEKRAINSE

En Oekraïne la economía es muy mal.

Ze blijft Aleid drijven voeren.

163C INT/EXT. SPANJE BUSHALTE DORP

163C

Buiten is het schemerig geworden. De bus nadert een halte. De
druiven zijn op, de vrouw geeft Aleid een eau de cologne
tissue voor haar handen. Ze wijst naar buiten.

OEKRAIENSE

Ya estas.

Aleid begrijpt het en pakt haar tas. De bus stopt.

ALEID

Gracias.

De vrouw beduidt dat ze nog even moet wachten.

OEKRAINSE

Espera.

Ze zoekt in haar tas en stopt Aleid nog een chocoladereep
toe, alsof ze een kind is.

OEKRAINSE (CONT'D)

Para ti.

In een impuls geven ze elkaar een kus op de wang.

Dan gaat Aleid de bus uit.

164 EXT. BUSHALTE DORP ZUID-SPANJE. AVOND. SCHEMER.

164

Als de bus doorrijdt, zwaaien ze naar elkaar. Een
wonderbaarlijke ontmoeting van twee ontheemden. Op een rare
manier hebben ze elkaar getroost.

Aleid pakt haar koffer en loopt het dorp in. De zon gaat
bijna onder.

165 INT. ONTBIJTZAAL HOTEL 2 Z-SPANJE. DAG.

165

De volgende morgen zit Aleid in de fraaie ontbijtzaal. Ze is
de laatste ontbijtgast. Ze ziet er moe en bleek uit, maar ook
rustig.

Op de achtergrond dekt een KELNER de tafels al voor de lunch.

Plotseling komt Damiaan de zaal binnenlopen.

Aleid kan het bijna niet geloven. Ze staat met een ruk op.

DAMIAAN

Ik kom je halen.

Aleid kan niets uitbrengen. Hij slaat zijn armen om haar heen en wiegt haar. Zo blijven ze staan. Nu pas komen bij Aleid de tranen los. Damiaan aait over haar rug. De kelner, achterin de zaal, glimlacht en gaat discreet door met zijn werkzaamheden.

166 INT. LOBBY HOTEL 2 Z-SPANJE. DAG. VERVALLEN. 166

167A EXT. HEUVELS BIJ MALAGA. DAG. 167A

Ze wandelen met rugzakken om door de beboste heuvels. Aleid praat. En waar vroeger altijd haar arm om zijn schouders lag, slaat Damiaan nu een arm om haar schouders. Als een man.

Zo lopen ze door.

167B EXT. HEUVELS BIJ MALAGA. DAG. 167B

Ergens halverwege een heuvel rusten ze uit, zittend op een omgevallen boom. Aleid ziet nog steeds bleek, maar is zichtbaar gelukkig met haar zoon. Damiaan laat haar foto's zien van zijn werk.

ALEID

Dat ik hier niets van heb meegemaakt.

Ze is er stil van. Damiaan schaamt zich en pakt de foto's en stopt ze terug in zijn rugzak.

Even een ongemakkelijke stilte.

ALEID (CONT'D)

Heb je al bericht gehad?

Hij knikt ernstig.

ALEID (CONT'D)

En?

Net als bij zijn eindexamen houdt Damiaan de spanning er even in. Dan:

DAMIAAN

Afgewezen.

Ze kijkt naar hem. Hij lijkt er nogal neutraal onder. Dan glijdt een vrolijke grijns over zijn gezicht.

DAMIAAN (CONT'D)

Maar op het conservatorium ben ik aangenomen!

Aleid slaakt een kreet van verbazing en vreugde. Ze geeft hem een vrolijke duw, zodat hij achterover duikelt.

168

EXT. HOOG OP DE HEUVELS BIJ MALAGA. DAG.

168

Pianomuziek. Ze naderen het hoogste punt van de heuvel, vanaf waar je een magnifiek uitzicht hebt over het gebied. In de verte de witte toppen van de Sierra Nevada.

Aleid spreidt een pareo uit in het gras. Daar laten ze zich op zakken. Ze pakken de hotelpicknick uit hun tassen.

Aleid stalt het eten uit. Damiaan opent de fles rode wijn en schenkt twee plastic bekers vol.

Moeder en zoon kijken elkaar aan en proosten, zoals ze dat aan het begin van de film ook deden.

Voorzichtig laten ze hun bekers tegen elkaar aankomen.

Hun contact is nog aftastend.

Niet perse beter of slechter.

Veranderd.

Einde.

November 2208, versie 6.